

ความงามในความร่วงโรย
The aesthetic in wither

ปริญญ์นันท์ บุญเพ็ง

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ความงามในความรุ่งโรย

ปริญญานันท์ บุญเพ็ง

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

The aesthetic in wither

Preeyanan Boonpeng

The Art Thesis Submitted in partial Fulfillment of The Requirements

For Bachelor Degree of Fine Art Major in Sculpture

Department of Fine Art Poh-Chang Academy of Arts

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

๒๐๒๑

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปินพันธ์
เรื่อง ความงามในความร่วงโรย
เสนอโดย นางสาว ปรีญานันท์ บุญเพ็ง รหัสนักศึกษา ๔๖๑๑๐๗๐๗๔๑๑๐๙
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา ประติมากรรม

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เปี่ยมจันทร์ บุญไตร

คณะกรรมการสอบศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ ว่าที่ร้อยโท.....กรรมการ

(ดร. ศิระ สุวรรณศร)

(รองศาสตราจารย์ ชัยชาญ จันทร์ศรี)

...../...../.....

...../...../.....

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ สมพงษ์ ปัญญาวงศ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรมงคล อินสว่าง)

...../...../.....

...../...../.....

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศักดิ์ นามโพธิ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เปี่ยมจันทร์ บุญไตร)

...../...../.....

...../...../.....

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรลุ วิริยาภรณ์ประภาส)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์	ความงามในความร่วงโรย
ชื่อนักศึกษา	นางสาว ปรีญานันท์ บุญเพ็ญ
รหัสนักศึกษา	๕๖๑๑๐๗๐๗๔๑๑๐๙
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เปี่ยมจันทร์ บุญไตร
หลักสูตร	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา	๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานภายใต้หัวข้อ ‘ความงามในความร่วงโรย’ ได้แรงบันดาลใจมาจากการสังเกตสภาวะการร่วงโรยเสื่อมสลายของดอกไม้ ข้าพเจ้าเลยได้เปรียบเปรยดอกไม้กับสังขาร ผ่านแง่มุมของความงามและความร่วงโรย เพื่อสะท้อนมุมมองของชีวิตที่ล้วนไม่เที่ยง แปรเปลี่ยน และร่วงโรยไป

ซึ่งจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรคที่ผ่านมา ได้พบเห็นความงามในชีวิตประจำวันที่แสนธรรมดาของคนที่ข้าพเจ้ารัก ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงร่วงโรยของสังขาร ทำให้ตระหนักได้ถึงสัจธรรมของชีวิตที่มีความงามแฝงอยู่ในแต่ละช่วงเวลาที่ล่วงเลยไป เหมือนดอกไม้ที่หลุดร่วงออกจากกิ่งไม้ ผู้สร้างสรรคผลงานเลยมีความมุ่งหมายที่จะสร้างผลงานประติมากรรม ผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้และกิ่งไม้ ในรูปแบบกิ่งนามธรรมเพื่อสะท้อนความงามของสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีการร่วงโรยเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ซึ่งให้เห็นถึงความงามอันไม่สมบูรณ์แบบของชีวิตตามหลักปรัชญา “วะปิ ชะปิ”

Title: The aesthetic in wither
Name: Miss Preeyanan Boonpeng
Student ID: ๕๖๑๑๐๗๐๗๔๑๑๐๙
Adviser: Assistant Professor Piamchan Boontrai
Degree: Bachelor of Fine Art Major in Sculpture the faculty of Poh-Chang
Academy of Art Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Year: ๒๐๒๑

Abstract

This creation is under the title of 'The aesthetic in wither' that was inspired by observing the wilting of flowers, therefore, I have compared the flowers to the body through the aspects of beauty and deteriorate to reflect the perspective of life that is impermanent, changing and withering by time.

From the creator's personal experience in the past which I have seen the beauty in the simple daily life of the one who I love. I have noticed a change in the body that made me realize the truth of life that has beauty hidden in each passing moment, looks like a flower that fell from a branch. Therefore, a creator aims to create sculptures through the tangling of flowers and branches in a semi-abstract form to reflect the beauty of all things that have decayed over time. Point out the beauty of Perfectly Imperfect Life according to the philosophy "Wabi Sabi".

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพณิชย์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดีข้าพเจ้าขอกราบพระคุณผู้มีพระคุณ คุณแม่ และ ทุกคนในครอบครัวเป็นกำลังใจที่สำคัญเป็นเบื้องหลังของความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งได้ช่วยเหลือให้คำปรึกษาในงานการทำศิลปินพณิชย์และค่าใช้จ่ายครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ สาขาวิชาประติมากรรมทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ศิษย์คนนี้ มอบความรู้ความสามารถฝึกฝนวิชาแขนงต่างๆตลอดก้าวแรกจนถึงปัจจุบัน และขอขอบพระคุณการสนับสนุนบ่มเพาะแนะแนวการดำเนินชีวิตตลอดจนทางออกแห่งการเพิ่มพูนทางปัญญาตลอดจนจบหลักสูตร

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านผู้ที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษา อีกทั้งข้อคิดในการสร้างสรรค์งานต่างๆ อันทรงคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการศึกษาและการพัฒนาการใช้ชีวิตของข้าพเจ้า

ด้วยคุณูปการทั้งปวงจากท่านทั้งหลายที่มีต่อข้าพเจ้า ขอให้คุณความดีทั้งปวงได้ปกปักษ์รักษาให้ทุกท่านมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีความสุข และความเจริญสืบไป ขอขอบคุณวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่เป็นแหล่งบ่มเพาะประสบการณ์ทางวิชาด้านศิลปกรรมที่นับว่ามีคุณค่ายิ่ง ซึ่งถือเป็นต้นทุนทางสังคมอันสำคัญที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพด้านศิลปกรรมต่อไป

ปริญญนันท์ บุญเพ็ง

คำนำ

รายงานทางศิลปกรรมฉบับนี้ เป็นเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ผลงาน สาขาประติมากรรม ในหัวข้อเรื่อง ‘ความงามในความรุ่งโรย’ รายวิชาศิลปนิพนธ์ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชา ประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เอกสารศิลปนิพนธ์ฉบับนี้แสดงให้เห็นถึง ที่มา แนวความคิด แรงบันดาลใจ วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการทำงาน รวมถึงเนื้อหา แนวเรื่อง กระบวนการทางศิลปกรรมและเทคนิควิธีการ สร้างสรรค์ ตลอดจนการอ้างอิงทฤษฎีเพื่อการวิเคราะห์เชิงคุณค่าและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาแบบอย่างการประยุกต์และปรับใช้ โดยหวังว่าองค์ความรู้ด้านการสร้างสรรค์ศิลปะที่เกิดขึ้นจะ ส่งต่อและเป็นประโยชน์แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม นำไปใช้ต่อยอดเพื่อพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

ปริญญานันท์ บุญเพ็ง

ชื่อผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	๓
แนวความคิดของการสร้างสรรค์.....	๓
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	๔
ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	๕
วิธีการสร้างสรรค์.....	๖
แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์.....	๖
บทที่ ๒ ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	๗
อิทธิพลแนวความคิด.....	๘
อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ.....	๘
อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	๑๑
อิทธิพลจากศิลปิน.....	๑๑
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินงาน	๑๙
การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	๑๙
การพัฒนาและคลี่คลายผลงานศิลปนิพนธ์.....	๑๙
การพัฒนาและคลี่คลายผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๑.....	๒๐
การพัฒนาและคลี่คลายผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๒.....	๒๒
การพัฒนาและคลี่คลายผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๓.....	๒๔
กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	๒๖
การกำหนดแนวความคิด.....	๒๖
การค้นหารูปแบบ.....	๒๖
การสร้างสรรค์ผลงาน.....	๒๗
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์.....	๒๘
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๑.....	๒๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์	๓๗
การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์.....	๓๗
การวิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	๓๙
การแสดงออกของเส้น.....	๔๑
การแสดงออกของรูปทรง.....	๔๒
การแสดงออกของพื้นที่ว่าง.....	๔๓
การแสดงออกของทิศทาง.....	๔๔
การแสดงออกของวัสดุ.....	๔๕
บทที่ ๕ ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาและสรุป	๕๔
ปัญหาด้านแนวความคิด.....	๕๔
ปัญหาด้านรูปทรง.....	๕๕
ปัญหาด้านเทคนิคและวิธีการ.....	๕๕
ปัญหาด้านวัสดุ.....	๕๕
ปัญหาด้านสถานที่ทำงาน.....	๕๖
สรุป.....	๕๗
บรรณานุกรม.....	๕๘
ประวัติการศึกษา.....	๕๙

สารบัญญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ ดอกไม้ร่วงโรย๑.....	๙
ภาพที่ ๒ ดอกไม้ร่วงโรย๒.....	๙
ภาพที่ ๓ ดอกไม้ร่วงโรย๓.....	๑๐
ภาพที่ ๔ ดอกไม้ร่วงโรย๔.....	๑๐
ภาพที่ ๕ ภาพศิลปินแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี (Andy Goldsworthy).....	๑๑
ภาพที่ ๖ ภาพผลงานแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี.....	๑๓
ภาพที่ ๗ ภาพศิลปิน ภัคนิจ สรณารักษ์.....	๑๔
ภาพที่ ๘ ภาพความงามในความเสื่อมสลาย.....	๑๕
ภาพที่ ๙ ภาพศิลปิน วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent van Gogh).....	๑๖
ภาพที่ ๑๐ ภาพผลงานของวินเซนต์ แวน โก๊ะ.....	๑๗
ภาพที่ ๑๑ ภาพผลงานก่อนศิลปินพจน์ ความงามในความเปราะบาง ๑.....	๒๐
ภาพที่ ๑๒ ภาพผลงานก่อนศิลปินพจน์ ความงามในความเปราะบาง ๒.....	๒๒
ภาพที่ ๑๓ ภาพผลงานก่อนศิลปินพจน์ ความงามในความเปราะบาง ๓.....	๒๔
ภาพที่ ๑๔ ภาพแสดงแบบจำลอง ๒ มิติ.....	๒๙
ภาพที่ ๑๕ ภาพแสดงแบบจำลอง ๓ มิติ.....	๒๙
ภาพที่ ๑๖ ภาพแสดงการขยายอัตราส่วนของชิ้นงาน.....	๓๐
ภาพที่ ๑๗ ภาพแสดงการขึ้นโครงสร้างด้วยเหล็ก ๒ หุน.....	๓๐
ภาพที่ ๑๘ ภาพแสดงการขึ้นโครงสร้างหลักด้วยลวดและพันด้วยเทปกระดาษกาวยื่น.....	๓๑
ภาพที่ ๑๙ ภาพแสดงการพับดอกไม้จากกระดาษ.....	๓๐
ภาพที่ ๒๐ ภาพแสดงการประกอบดอกไม้เข้ากับโครงสร้าง.....	๓๒
ภาพที่ ๒๑ ภาพแสดงการเก็บรายละเอียดไม่ให้เห็นลวด.....	๓๒
ภาพที่ ๒๒ ภาพแสดงการผสมสีจากน้ำชา.....	๓๓
ภาพที่ ๒๓ ภาพแสดงการทากกระดาษเพื่อให้คล้ายคลึงกับกระดาษเก่า.....	๓๓
ภาพที่ ๒๔ ภาพแสดงการขึ้นโครงสร้างรองด้วยลวด.....	๓๔
ภาพที่ ๒๕ ภาพแสดงการประกอบโครงสร้างรองเข้ากับโครงสร้างหลัก.....	๓๔
ภาพที่ ๒๖ ภาพแสดงรายละเอียดในงาน.....	๓๕
ภาพที่ ๒๗ ภาพแสดงผลงานศิลปินพจน์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๒).....	๓๖
ภาพที่ ๒๘ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปินพจน์ชิ้นที่ ๒.....	๔๑
ภาพที่ ๒๙ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปินพจน์ชิ้นที่ ๒.....	๔๒
ภาพที่ ๓๐ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปินพจน์ชิ้นที่ ๒.....	๔๓
ภาพที่ ๓๑ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปินพจน์ชิ้นที่ ๒.....	๔๔

สารบัญภาพ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๓๒ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ ๒.....	๔๕
ภาพที่ ๓๓ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๑ ด้านหน้า.....	๔๖
ภาพที่ ๓๔ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๑ ด้านหลัง.....	๔๗
ภาพที่ ๓๕ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๑ ด้านซ้าย.....	๔๘
ภาพที่ ๓๖ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๑ ด้านขวา.....	๔๙
ภาพที่ ๓๗ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๒ ด้านหน้า.....	๕๐
ภาพที่ ๓๘ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๒ ด้านหลัง.....	๕๑
ภาพที่ ๓๙ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๒ ด้านซ้าย.....	๕๒
ภาพที่ ๔๐ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นสมบูรณ์ ชั้นที่ ๒ ด้านขวา.....	๕๓

บทที่ ๑

บทนำ

ทุกสรรพสิ่งในโลกใบนี้ล้วนมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทั้งในทางรูปธรรมและนามธรรมซึ่งอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ คือการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และสลายไป อันเป็นความจริง ที่เกิดขึ้นกับทุกสรรพสิ่งในโลก สภาวะการแปรเปลี่ยนร่วงโรยไปจนถึงความเสื่อมสลายตามกาลเวลา เพื่อรักษาสมดุลของสรรพสิ่งทั้งหลาย หรืออธิบายขยายความให้เข้าใจได้ว่าทุกสิ่งที่เรารับรู้ได้ด้วยการสัมผัสหรือรับรู้ได้ด้วยใจ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เล็กที่สุดอย่างอะตอมไปจนถึงสิ่งที่ใหญ่ที่สุดอย่างจักรวาล ทุกสิ่งล้วนเป็นสังขารที่เกิดจากปัจจัยปรุงแต่งขึ้น อาจเป็นธรรมชาติ คน สัตว์ หรือวัตถุต่างๆที่มนุษย์นำมาปรุงแต่งทำให้เกิดเป็นสังขาร จะดำรงอยู่เพียงชั่วคราวและเสื่อมสลายไปตามกาลเวลากำหนด ด้วยเหตุนี้ทุกสรรพสิ่งล้วนไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง การที่สังขารไม่เที่ยงหรือเรียกอีกอย่างว่า อนัตตา คือการไม่มีตัวตนอย่างถาวร คงอยู่แค่ช่วงเวลาหนึ่งและแปรเปลี่ยนไปเป็นธรรมดา ทำให้ทุกสรรพสิ่งล้วนเปลี่ยนแปลงร่วงโรยเสื่อมสลายเพื่อรักษาสมดุล เปรียบเปรยได้กับดอกไม้ที่หลุดร่วงออกจากกิ่งตามกำหนดกาล

การเรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของมนุษย์ที่มีการเกิดไปจนถึงการเน่าสลายของสังขารที่ร่วงโรยเปลี่ยนแปลง ความไม่มีความสมบูรณ์พร้อมในตัวเอง สังขารเกิดจากส่วนประกอบต่างๆมาประกอบกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องอาศัยกันเป็นเหตุเป็นปัจจัยแก่กันและกัน เพราะสิ่งทั้งหลายของโลกล้วนแล้วไม่คงที่ถาวร ไม่มีสิ่งใดจีรังยั่งยืน และการเรียนรู้ที่จะมองความร่วงโรยเสื่อมสลายในเชิงบวก คือ การเข้าใจกฎเกณฑ์ธรรมชาติของชีวิต รู้จักอยู่กับธรรมชาติอย่างประสานกลมกลืนและมองให้เห็นถึงคุณค่าความงามที่เกิดขึ้นในทุกช่วงขณะ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ข้าพเจ้าได้ชื่นชมและสังเกตถึงการเติบโตผลิบานและเปลี่ยนแปลงร่วงโรยของดอกไม้ ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความงามและการร่วงโรยของดอกไม้ โดยการเปรียบเปรยถึงสังขารที่มีการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา แต่ความเสื่อมสลายของสังขารนี้ สะท้อนให้เห็นว่าชีวิตนั้นมีความงาม ซึ่งการที่สรรพสิ่งมีการเสื่อมสลายของสังขาร ทำให้เราซาบซึ้งถึงคุณค่าความงามของชีวิตที่เกิดขึ้น ซึ่งความประทับใจดอกไม้นี้ เกิดจากการได้สัมผัส และชื่นชม ทำให้เกิดแนวคิดและเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าที่ผ่านมาได้เกิดปัญหาด้านสุขภาพที่ต้องได้รับการดูแลรักษาอยู่ที่บ้านเป็นเวลานาน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกวิตกกังวลและเกิดความเศร้าหมองในจิตใจ ข้าพเจ้าเลยตั้งสติอยู่กับตัวเอง ใช้ความคิดตรึงตรองเรื่องราวความเป็นไปของชีวิต และสังเกตคนรอบข้างซึ่งรายล้อมไปด้วยผู้คนที่มียุ่มากขึ้น ในช่วงเวลาที่ได้อยู่ร่วมกันทำให้เกิดการพิจารณาถึงสถานะที่เปลี่ยนแปลงไปและเข้าใจถึงความจริงของชีวิต เมื่อลองคิดทบทวนตั้งแต่อดีตจนถึงตอนนี้ ข้าพเจ้าเห็นถึงการแปรเปลี่ยนรุ่งโรยของสรรพสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเห็นสังขารที่โรยราไปตามอายุ ไปจนถึงสูญเสียบุคคลอันเป็นที่เคารพรัก รวมทั้งสัตว์ และสิ่งของ ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่าทุกสรรพสิ่งล้วนหมุนเวียน แปรเปลี่ยน ไม่จีรังยั่งยืน และเวลาก็กึ่งคงลวงเลยไป เหมือนดอกไม้ที่มีการผลิบานและแปรเปลี่ยนเป็นร่วงโรย แต่ยังคงความงามในทุกขณะที่ปรากฏอยู่ ทำให้ข้าพเจ้าหวนคำนึงได้ถึงคุณค่าความงามของชีวิตที่มีการร่วงโรยไปตามกาลเวลา

เนื่องด้วยการสร้างสรรค์ผลงานในชุด ‘ความงามในความร่วงโรย’ มีความมุ่งหมายจะสะท้อนแนวความคิดในเรื่องความงามอันไม่สมบูรณ์ของชีวิต แนวคิดวะปิ ชะปิ เป็นการหวนคำนึงถึงชีวิตและเป็นปรัชญาความงามที่โอบรับว่า คน สัตว์หรือ สิ่งของ ทุกสิ่งล้วนไม่สมบูรณ์แบบ และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การยินยอมที่เปิดเผยส่วนไม่ดี ดำรงอยู่แล้วหายไป สะท้อนความจริงว่าชีวิตดำเนินเป็นวัฏจักรมีความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ไม่เป็นนิรันดร์ ชีวิตนี้จึงมีคุณค่า ซึ่งวะปิ-ชะปิมองชีวิตว่าเป็นความไม่สมบูรณ์แบบอันสมบูรณ์พร้อม คือการรับรู้ถึงชีวิตอย่างเรียบง่าย และชื่นชมต่อธรรมชาติของสรรพสิ่งที่ล้วนไม่เที่ยง ไม่เสร็จสิ้น ไม่สมบูรณ์ และตอบสนองต่อสิ่งเหล่านี้ด้วยปัญญาญาณตความงาม ที่สะท้อนให้เห็นธรรมชาติที่แท้จริงของชีวิต (เคมพ์ตัน, ๒๕๖๓)

แอนดี โกลด์สเวิร์ทธี ประติมากรชาวสก็อตสร้างผลงานศิลปะชั่วคราว โดยใช้วัสดุธรรมชาติที่หาได้จากพื้นที่บริเวณนั้น เช่นดอกไม้ ใบหญ้า กิ่งไม้ หิน ฯลฯ มาสร้างเป็นงานศิลปะ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความงดงามของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และปล่อยให้ธรรมชาติเข้ามาจัดการเปลี่ยนแปลง แสดงถึงความไม่จีรัง เสื่อมสลายไปตามกาลเวลาของสรรพสิ่ง ซึ่งในแต่ละชิ้นงานของเขาจะให้เห็นถึงการเติบโต คงอยู่ และสูญสลายไป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฏจักรธรรมชาติ เป็นงานศิลปะประเภทแลนด์อาร์ต (Land art) หรือเรียกอีกชื่อว่า เอิร์ธอาร์ต (Earth art) ซึ่งข้าพเจ้าได้นำแนวคิดของความเสื่อมสลายไม่จีรังในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของศิลปินมาอ้างอิงในงาน

ภคินิจ สรณารักษ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความงามและความเสื่อมสลายของสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติ ผ่านเทคนิคของการทำเครื่องเคลือบดินเผา ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวของกระบวนการ การสังเกตดอกไม้ ต้นไม้ พืชพรรณของศิลปิน ที่ได้เฝ้าสังเกตภาพหยุดช่วงเวลาขณะหนึ่งของสรรพสิ่ง และนำมาสร้างเป็นผลงาน ซึ่งกระบวนการนี้ตอบสนองแนวคิดความงามในความร่วงโรยของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงภาพของการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา โดยถ่ายทอดผ่านการหยุดช่วงเวลาที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากสถานะปกติไปสู่ความร่วงโรย โดยศิลปินสร้างรูปทรงของงานเป็นดอกไม้ ผ่านเทคนิคที่ละเอียดอ่อนควบคุมยากทำให้งานมีลักษณะของกลีบดอกไม้ที่แตกหักกระจายการจัดวางงาน

ของศิลปินที่ใช้พื้นที่ว่างระหว่างงาน ข้าพเจ้าได้นำพื้นที่ว่างภายในและภายนอกมาใช้ในงาน เพื่อสื่อถึงความรุ่งโรยสงบสลายสิ้นไหลไปตามกาลเวลา และแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความงามในความรุ่งโรยของสิ่งมีชีวิต

จากทฤษฎีและข้อมูลที่ข้าพเจ้ากล่าวมาทั้งหมด เป็นส่วนเสริมที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะมองความงามของวัยที่รุ่งโรยเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา การเรียนรู้การแปรเปลี่ยนและหวนคำนึงถึงคุณค่าความงามของชีวิต ซึ่งความแปรเปลี่ยนรุ่งโรยของชีวิตสะท้อนให้เห็นว่าควรซาบซึ้งถึงคุณค่าความงามที่เกิดขึ้นในทุกช่วงขณะ เหมือนการที่ได้เห็นความสวยงามของดอกไม้ที่เติบโตและร่วงโรยไปผ่านรูปทรงงานทางประติมากรรม สร้างด้วยวัสดุกระดาษที่จะมีความงามเมื่อผ่านกาลเวลา มีร่องรอยความเสื่อมสภาพ ให้ตอบสนองแนวความคิดเพื่อสื่อถึงความรุ่งโรยของร่างกายและชีวิตตามสังขาร ผ่านดอกไม้ กิ่งไม้ที่เกาะเกี่ยวกันเป็นรูปทรงของสิ่งมีชีวิต

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

๑. เพื่อศึกษาและค้นหารูปทรงทางประติมากรรมที่สามารถตอบสนองเนื้อหาที่เกี่ยวกับความงามในความรุ่งโรย ผ่านดอกไม้ที่ก่อตัวกันเป็นรูปทรงของสิ่งมีชีวิต
๒. เพื่อศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความงามในความรุ่งโรยของชีวิต
๓. เพื่อศึกษารูปแบบงานศิลปกรรมเพื่อนำมาเป็นอิทธิพลในงาน ที่สื่อสะท้อนถึงเนื้อหาความงามในความรุ่งโรยของชีวิต

แนวความคิดของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความงามในความรุ่งโรยของสังขารผ่านรูปทรงทางประติมากรรม โดยได้แรงบันดาลใจมาจากความงามและความแปรเปลี่ยนรุ่งโรยตามกาลเวลาของดอกไม้ โดยเปรียบเปรยกับสิ่งมีชีวิตเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวความงามและความรุ่งโรยใช้รูปทรงของผู้คนและทุกสรรพสิ่งที่มีการเกิด แปรเปลี่ยนรุ่งโรยและเสื่อมสลายไป ผ่านการเกาะเกี่ยวกันของกิ่งไม้และดอกไม้เป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน กระตุ้นให้เห็นถึงสังขารสภาวะความรุ่งโรยเสื่อมสลายของสรรพสิ่งเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจความงามของชีวิต

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

๑. ศึกษารูปทรงทางประติมากรรมที่แสดงออกถึงความงามในความเสื่อมสลายของชีวิต โดยใช้ทัศนธาตุลักษณะโครงสร้างของเส้น รูปทรง พื้นที่ว่าง ทิศทาง จังหวะ และรูปทรงแบบกึ่งนามธรรม ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

๒. ศึกษาปรัชญาความงามของ วะปิ ชะปิ เป็นการหวนคำนึงถึงชีวิตและเป็นปรัชญาความงามที่โอ้อรับว่า คน สัตว์หรือ สิ่งของ ทุกสิ่งล้วนไม่สมบูรณ์แบบและมีความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เพื่อนำมาเชื่อมโยงกับความงามในความร่วงโรยของชีวิต

๓. ศึกษารูปแบบงานศิลปกรรมของแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี และ ภาคินิจ สรณารักษ์ เพื่อศึกษาแนวความคิด และ กระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความงามในความร่วงโรยของชีวิต

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ขั้นตอน	ระยะเวลา					
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
๑. ศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล ทฤษฎี พร้อมกับศึกษา แนวทางในการสร้างงาน ศิลปะที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง หรือใกล้เคียงกันของศิลปิน แล้วนำไป วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับ การสร้างงาน	→					
๒. หารูปทรงทางประติมากรรมศิลปิน และประสบการณ์ ที่สามารถสื่อถึงเรื่องราว ความงามของชีวิต หารูปทรงด้วยการร่างแบบ ๒ มิติ	→					
๓. คัดเลือกแบบร่าง ๒ มิติ เพื่อนำมาทำเป็นแบบ ๓ มิติ ด้วยวัสดุที่จะใช้ในงานจริงเพื่อหาความสมบูรณ์แบบของรูปทรง ๓ มิติและศึกษา หาเทคนิคการทำงาน			→	→		
๔. สร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมและจัดทำเล่มศิลปินิพนธ์				→	→	
๕. แสดงผลงาน ประติมากรรม						→

เวลาที่ใช้ในการทำงาน

เริ่มทำผลงานตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ – เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

เสนอศิลปินิพนธ์ภายในเดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

วิธีการสร้างสรรค์

๑. รวบรวมปัญหาและแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง
๒. ศึกษาทฤษฎีของอะบี ซะบี เกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิต จากหนังสือ
๓. ศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี และ ภัคนิจ สรณารักษ์
๔. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์

๑. ประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้นในชีวิต
๒. พีชพรรณธรรมชาติ
๓. ศิลปินพันธ์
๔. ห้องสมุด
๕. อาจารย์ภายในสาขา
๖. สื่อบัตรการแสดงผลนิทรรศการศิลปกรรม
๗. เว็บไซต์และอินเทอร์เน็ต

บทที่ ๒

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ทุกสรรพสิ่งในโลกใบนี้ล้วนมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันทั้งในทางรูปธรรมและนามธรรมซึ่งอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ คือการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และสลายไป อันเป็นสังขธรรมที่เกิดขึ้นกับทุกสรรพสิ่งในโลก ทุกสิ่งล้วนเป็นสังขารที่เกิดจากปัจจัยปรุงแต่งขึ้นอาจเป็นธรรมชาติ คน สัตว์ หรือวัตถุต่างๆ ที่ดำรงอยู่เพียงชั่วคราวและร่วงโรยเสื่อมสลายไปตามกาลเวลากำหนด ด้วยเหตุนี้ทุกสรรพสิ่งล้วนไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งแรงบันดาลใจในการที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจสังขธรรมของชีวิต คือการที่ข้าพเจ้าได้ชื่นชมดอกไม้และสังเกตเห็นถึงการเจริญเติบโตผลิบาน ไปจนถึงเปลี่ยนแปลงร่วงโรยทำให้นึกถึงความเป็นจริงในชีวิตที่ข้าพเจ้าพบเจอและได้รับรู้ผ่านบุคคลรอบตัว เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ามีเวลาอยู่กับตัวเองมากพอ ทำให้เกิดการคิดทบทวนเรื่องราวต่างๆในอดีตที่เปลี่ยนแปลงมาจนถึงปัจจุบัน มุมมองชีวิตของข้าพเจ้าเลยเปลี่ยนไป

ข้าพเจ้าค้นพบความหมายของชีวิตที่ไม่สมบูรณ์แบบมากขึ้น การพิจารณาบุคคลในครอบครัวที่มีอายุมากขึ้น ไปจนถึงบุคคลที่เสียไปแล้วทำให้ข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปจนถึงการร่วงโรยของสังขาร ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และเข้าใจความงามของชีวิตว่าสังขารนั้นไม่เที่ยงร่วงโรยเป็นธรรมดา ข้าพเจ้าได้เข้าใจสังขธรรมของชีวิตจากคนในครอบครัวที่มีอายุมากขึ้นและจากบุคคลที่เสียไปแล้ว หรือแม้กระทั่งสิ่งของที่ผ่านกาลเวลามีการผุพังเสื่อมสลาย สำหรับข้าพเจ้าการใช้เวลาอยู่กับตัวเองและคนในครอบครัวที่มีอายุมาก เลยมีเวลาไตร่ตรองถึงความเป็นไปของชีวิตว่าเราได้ใช้ชีวิตอยู่กับใครและได้เรียนรู้อะไรกับบุคคลเหล่านั้น ทำให้นึกถึงตอนที่ได้อยู่กับคนในครอบครัวและได้ทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน พอมองย้อนกลับไปทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขกับชีวิตที่แสนธรรมดาดี เพราะมีบุคคลที่ข้าพเจ้ารักอยู่ด้วยซึ่งสิ่งนี้สำหรับข้าพเจ้าถือว่าเป็นความงามที่เกิดขึ้นและอยากจะยึดช่วงเวลาเหล่านี้ไว้ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสังขธรรมที่ว่าสังขารเป็นสิ่งไม่เที่ยงนี้ได้ เลยทำได้แต่ยอมรับกับสิ่งที่แปรเปลี่ยนร่วงโรยของบุคคลที่ข้าพเจ้ารักอย่างเลี่ยงไม่ได้ เพราะสุดท้ายแล้วบุคคลที่ข้าพเจ้ารักหรือแม้แต่ตัวข้าพเจ้าเองก็ต้องเสื่อมสลายไปเหมือนดอกไม้ที่แห้งเหี่ยวโรยรา

ข้าพเจ้าเลือกที่จะสื่อสารเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่แสนธรรมดากับคนที่ข้าพเจ้ารักผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้ ให้ตระหนักถึงความเป็นจริงในธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับทุกสรรพสิ่งในโลก มองเห็นถึงความงามที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงชีวิต และยอมรับในความร่วงโรยเสื่อมสลายของสังขารการเรียนรู้การแปรเปลี่ยนและเห็นคุณค่าความงามของชีวิตที่ไม่เที่ยงแท้ ไม่จีรังยั่งยืน ซึ่งความเสื่อมสลายของชีวิตสะท้อนให้เราเห็นว่าควรซาบซึ้งถึงคุณค่าความงามของชีวิต เหมือนการที่ได้เห็นความ

สวยงามของดอกไม้ที่เติบโตแตกยอดออกจากกิ่งและร่วงโรยหล่นลงสู่พื้น เปรียบเปรยได้กับสังขารที่ร่วงโรยตามสังขาร อันเป็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นของทุกสรรพสิ่งในโลก ผ่านรูปทรงงานทางประติมากรรม สร้างด้วยวัสดุที่มีการเปลี่ยนแปลงมีร่องรอยของกาลเวลา ให้ตอบสนองแนวความคิดเพื่อสื่อถึงความร่วงโรยของสังขาร ซึ่งผลงานที่สร้างสรรค์ออกมาจะขาดความสมบูรณ์เพื่อให้เข้าใจความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิตและรับรู้ได้ถึงความงามที่แฝงอยู่ตามหลักปรัชญา วะบิ ซะบิ

อิทธิพลทางแนวความคิด

ปรัชญาวะบิ ซะบิ^๑ เมื่อลองค้นหาความหมายจากพจนานุกรมโคจิเอ็ง ฉบับปรับปรุง ปีค.ศ. ๒๐๑๘ จะไม่พบความหมายที่แท้จริง แต่เมื่อลองแยกสองคำนี้ออกจากกันทั้งสองคำนี้สื่อถึงคุณค่าความงาม ถูกใช้ในวงวรรณกรรม วัฒนธรรม และศาสนา คำว่า วะบิ เกี่ยวกับการมองเห็นความงามในความเรียบง่าย ความรุ่งเรืองทางจิตวิญญาณ ส่วนคำว่า ซะบิ เกี่ยวกับกาลเวลาที่ล่วงเลยไป นำพาให้ทุกสรรพสิ่งเติบโตขึ้นและเสื่อมสลายลง คืบวันผันผ่านได้แปรเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ที่เราเห็นไปตามธรรมชาติอย่างที่มีนควรเป็น

วะบิ ซะบิ เชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับความงาม ชนิดที่เตือนใจเราถึงความเป็นอนิจจังของชีวิต ซึ่งนับเป็นหนึ่งในคำสอนของศาสนาพุทธในเรื่องการดำรงชีวิตอยู่ของสรรพสิ่ง รวมถึงตัวชีวิตเองด้วย ล้วนไม่เที่ยง ไม่เสร็จสิ้น ไม่สมบูรณ์ ดังนั้น ความสมบูรณ์แบบจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ (เคมป์ตัน, ๒๕๖๓)

การเห็นคุณค่าความงามของความเรียบง่ายในชีวิตประจำวันที่ล่วงเลยไป ซึ่งเราไม่สามารถยึดช่วงเวลาที่มีความสุขกับครอบครัวนี้ให้คงอยู่ไปได้ตลอดเพราะทุกอย่างล้วนดำเนินไป ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ปรัชญาชีวิตเพื่อปรับเปลี่ยนมุมมองบางอย่าง และเกิดการยอมรับในความร่วงโรยเสื่อมสลาย ข้าพเจ้าเลยนำปรัชญา วะบิ ซะบิ มาอ้างอิงในผลงาน

อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ

เนื่องจากข้าพเจ้าชื่นชอบดอกไม้ เลยได้สังเกตตั้งแต่การเติบโตผลิบานและร่วงโรยไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าสังเกตและรับรู้ถึงจังหวะของการแปรเปลี่ยนของดอกไม้ที่คงอยู่ไปจนถึงการร่วงโรยลงสู่พื้นของกลีบดอกไม้ที่มีความงามในทุกช่วงขณะ ทำให้เชื่อมโยงไปถึงการปรับเปลี่ยนมุมมองของชีวิตที่ทำให้ข้าพเจ้ายอมรับการเสื่อมสลายของสังขารนี้ ซึ่งข้าพเจ้าบันทึกภาพของดอกไม้ชนิดต่างๆ

^๑ เบท เคมป์ตัน. ๒๕๖๓. wabi sabi แต่ความงามในความไม่สมบูรณ์แบบของชีวิต, แปลโดย วุฒิชัย ฤกษ์ประกรกิจ, พิมพ์ครั้งที่๒, (กรุงเทพฯ: ไอดี ออล ดิจิตอล พรีนซ์), ๔๐-๔๒.

ที่เกี่ยวแห่งร่วงโรยเพื่อดูลักษณะการถ่ายทอดทางอารมณ์และนำมาปรับใช้ในผลงาน เพื่อสะท้อนให้เห็นความงามในความร่วงโรย ที่เกิดเป็นแรงบันดาลใจและแนวความคิด

ภาพที่ ๑ ดอกไม้ร่วงโรย ๑

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ถ่ายเมื่อ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ภาพที่ ๒ ดอกไม้ร่วงโรย ๒

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ถ่ายเมื่อ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ภาพที่ ๓ ดอกไม้ร่วงโรย ๓

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ถ่ายเมื่อ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔)

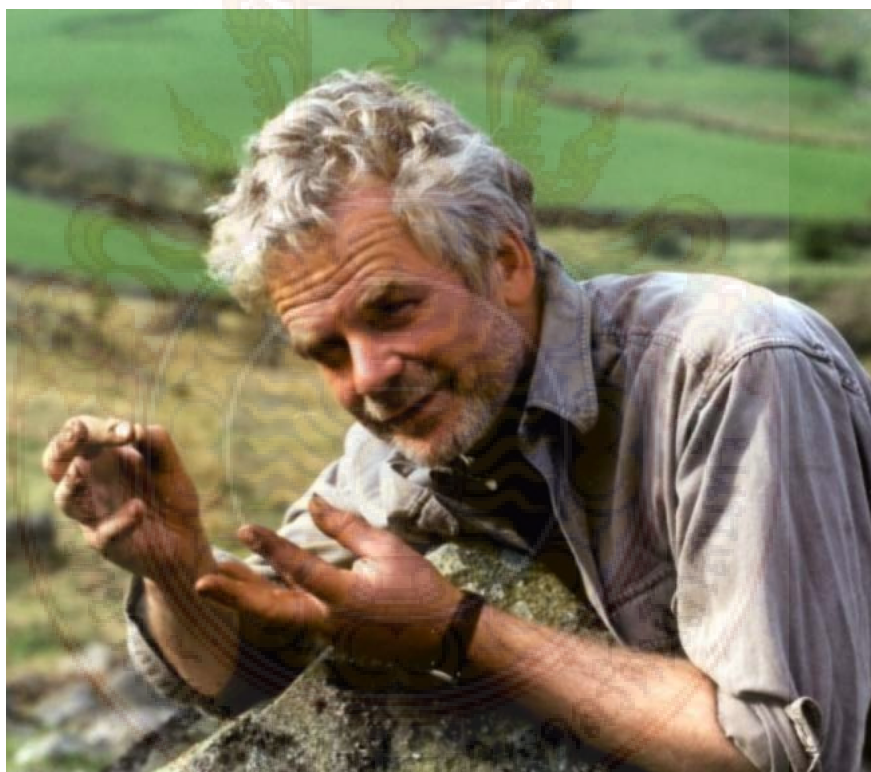
ภาพที่ ๔ ดอกไม้ร่วงโรย ๔

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ (ถ่ายเมื่อ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔)

อิทธิพลทางศิลปกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมศิลปะปูนปั้นรูปชุด ความงามในความร่วงโรย ข้าพเจ้าได้ศึกษาถึงเรื่องราวของผลงานศิลปะที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจ และศิลปกรรมร่วมสมัย เพื่อนำมาปรับใช้กับแนวความคิด และรูปแบบผลงานให้ความคิดข้าพเจ้าเด่นชัดเป็นรูปธรรมมากขึ้น ข้าพเจ้าได้หยิบยกผลงานศิลปะที่แสดงถึง ความงามและความเสื่อมสลาย มาศึกษารูปแบบการแสดงออกของงานแนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อพัฒนารูปแบบงานของข้าพเจ้า ซึ่งศิลปินที่มีรูปแบบการแสดงออกทางผลงานที่ตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้า คือ แอนดี โกลด์สเวิร์ทธี, ภัคนิจ สรณารักษ์ และวินเซนต์ แวน โก๊ะ

อิทธิพลจากศิลปิน

ภาพที่ ๕ ภาพศิลปินแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี (Andy Goldsworthy)

ที่มา : [Andy Goldsworthy | Sartle - Rogue Art History.](#)

(เข้าถึงเมื่อ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔)

แอนดี โกลด์สเวิร์ทธี (Andy Goldsworthy) เกิดเมื่อ ๒๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็นประติมากร ช่างภาพ และนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมคนสำคัญของอังกฤษ ตั้งถิ่นฐานอยู่ในสกอตแลนด์ ผู้สร้างงานศิลปะประเภทแลนด์อาร์ต (Land art)^๑ หรือเรียกอีกชื่อว่า เอิร์ธอาร์ต (Earth art) งานประติมากรรมจะตั้งอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ งานศิลปะของโกลด์สเวิร์ทธีใช้วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุที่พบทั่วไปในการสร้างงานที่เป็นงานชั่วคราวหรืองานที่ถาวรที่มาจากลักษณะและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ วัสดุที่โกลด์สเวิร์ทธีใช้ในการสร้างงานศิลปะ เช่น ดอกไม้สีสด (flowers), ใบไม้(leaves), โคลน (mud), ดอกสน (pine cone), หิมะ (mud), หิน (stones) และ กิ่งไม้ (twigs) โกลด์สเวิร์ทธีกล่าวว่า

“ในช่วงแรกๆ งานของฉันเกี่ยวกับการล่มสลายและการทรุดโทรม ตอนนี้นั้นตระหนักได้ถึง การเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้นนั้นสวยงามเกินกว่าจะอธิบายได้ว่าเป็นแค่ความเสื่อมโทรม เข้าวันหนึ่ง ณ ที่ Folke stone ฉันตื่นแต่เช้ามาจัดเรียงดอกป๊อปปีบนก้อนหิน และในระยะเวลาไม่นานน้ำทะเลก็ค่อยๆ ล้างกลีบดอกไม้และก้อนหินออกไปอย่างช้าๆ ทำให้น้ำทะเลกลายเป็นสีแดง”^๒

ผลงานของโกลด์สเวิร์ทธี สะท้อนให้เห็นถึงความงดงามของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และปล่อยให้ธรรมชาติเข้ามาจัดการเปลี่ยนแปลง แสดงถึงความไม่จีรัง เสื่อมสลายไปตามกาลเวลาของสรรพสิ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้นำแนวคิดของความไม่จีรังในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของศิลปินมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่จะสื่อให้เห็นถึงความร่วงโรยเสื่อมสลายของสังขาร และสรรพสิ่งทั้งหลายนั้นเป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกสรรพสิ่งต้องเจอ ผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้และ กิ่งไม้ที่มีทั้งความงามและระยะเวลาในการอยู่ที่สั้น

^๑ Land art หรือ Earth art ถูกพัฒนามาจากศิลปะมินิมอลลิสม์และคอนเซ็ปชวลอาร์ต ศิลปินแลนด์อาร์ต มักจะนำวัสดุที่ได้มาจากธรรมชาติมาใช้ทำงานศิลปะ และสร้างงานในพื้นที่หรือภูมิทัศน์ในธรรมชาติ

^๒ Markus Seward. ๒๕๕๙. Man Arranges Leaves, Sticks, And Stones to Create Magical Land Artworks. เข้าถึงได้จาก : <https://www.top๑๓.net/land-artworks-andy-goldsworthy/>. (วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔).

ภาพที่ ๖ ภาพผลงานแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี จาก Markus Seward, ๒๕๕๙.

ที่มา : [Man Arranges Leaves, Sticks, And Stones To Create Magical Land Artworks.](#)

(เข้าถึงเมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ภาพที่ ๗ ภาพศิลปิน ภัคนิจ สรณารักษ์

ที่มา : <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/๑๖๖๖๘๙>.

(เข้าถึงเมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๔)

นางสาว ภัคนิจ สรณารักษ์ เกิด ๒๒ มกราคม ๒๕๒๕

ประวัติการศึกษา^๑

- ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) ศศ.บ. (สื่อสารมวลชน) Bachelor of Arts (Mass Communication) B.A. (Mass Communication) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (๒๕๕๙)
- ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต นฤมิตรศิลป์ วิชาเอกหัตถศิลป์ (ศป.บ.) Bachelor of Fine and Applied Arts (B.F.A.)(Creative Crafts) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกียรตินิยมอันดับ ๒ (๒๕๕๔)
- ศิลปมหาบัณฑิต (ทัศนศิลป์) ศล.ม. (ทัศนศิลป์). Master of Fine Arts (Visual Arts) M.F.A.(Visual Arts) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (Bunditpatanasilpa Institute) (๒๕๖๒)

การสร้างสรรคผลงานในชื่อชุด “ความงามในความเสื่อมสลาย” (Beauty through Decadence) มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดมุมมองต่อโลก ผ่านแง่มุมมองของความงามและความเสื่อม

^๑ ภัคนิจ สรณารักษ์, สัมภาษณ์โดย ปรีญานันท์ บุญเพ็ง, ม.ป.ท., ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔.

สลายของสิ่งธรรมดาๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ ผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความมุ่งหมายสร้างผลงานศิลปะเครื่องเคลือบดินเผา เพื่อสะท้อนทัศนคติในการมองเห็นความสวยงามในสรรพสิ่งต่างๆ ผ่านการหยุดช่วงเวลาของสรรพสิ่งนั้นไว้โดยอาศัยกระบวนการเทคนิควิธีอันเฉพาะตนของผู้สร้างสรรค์ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกสรรและผสมผสานเทคนิคกระบวนการวิธีทางเครื่องเคลือบดินเผาหลากหลายวิธี มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อสะท้อนมุมมองทางปรัชญา สามารถช่วยสะท้อนจิตวิญญาณแห่งคุณค่าที่แท้จริงของสรรพสิ่ง โดยผ่านภาพหยุด ณ ขณะหนึ่งในกระบวนการเฝ้าสังเกตความเสื่อมสลายในธรรมชาติ เพื่อเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนถึงแนวความคิดหลักในเรื่อง “อนัตตา” อันเป็นหลักคำสอนในพุทธปรัชญา ชี้ให้เห็นความจริงขั้นพื้นฐานที่สุดของ “ความงามอันไม่สมบูรณ์แบบ” ตามหลักปรัชญา วาปี ชาปี (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, เว็บไซต์)

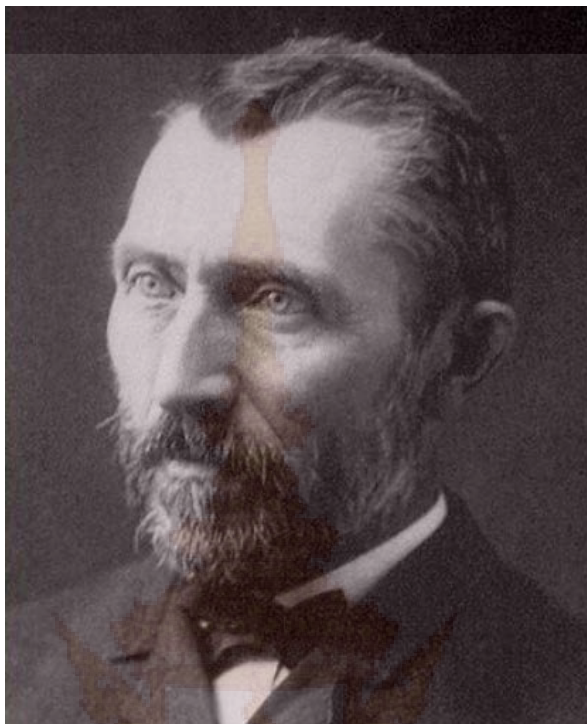

ภาพที่ ๘ ภาพความงามในความเสื่อมสลาย, ขนาดแปดนิ้วตามพื้นที่, ๒๕๖๒

ที่มา : <https://heo๒.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/๑๖๖๖๘๙>.

(เข้าถึงเมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ซึ่งกระบวนการนี้ตอบสนองแนวคิดความงามในความร่วงโรยของข้าพเจ้า ที่ต้องการแสดงภาพของการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา โดยถ่ายทอดผ่านการหยุดช่วงเวลาที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากสภาวะปกติไปสู่ความร่วงโรย โดยศิลปินสร้างรูปทรงของงานเป็นดอกไม้ ผ่านเทคนิคที่ละเอียดอ่อนควบคุมยาก ทำให้งานมีลักษณะของกลีบดอกไม้ที่แตกหัก ซึ่งข้าพเจ้าใช้การจัดวางของศิลปินที่มีพื้นที่ว่างมาใช้ในงานของข้าพเจ้า เพื่อสื่อถึงความร่วงโรยสงบสลายสิ้นไหลไปตามกาลเวลา และแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินสอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความงามในความร่วงโรยของสิ่งมีชีวิต

ภาพที่ ๙ ภาพศิลปิน วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent van Gogh)

ที่มา : <https://www.vincentvangogh.org>

(เข้าถึงเมื่อ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

วินเซนต์ แวน โก๊ะ (Vincent van Gogh)^๑ ถูกยกย่องให้เป็นจิตรกรชาวต่างชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อศิลปะลัทธิประทับใจ (Impressionism) เขาเกิดเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๕๓ ที่ซันเติร์ต ในประเทศเนเธอร์แลนด์ เขาเป็นบุตรชายคนโต บิดาเป็นนักบวชนิกายโปรแตสแตนต์ เมื่อแวนโก๊ะอายุได้ ๑๖ ปี เขาได้ไปฝึกงานขายภาพศิลปะที่เฮก เขาทำงานขายภาพทั้งในลอนดอน และปารีสไปจนกระทั่งถึงปีค.ศ. ๑๘๗๖ และในปีค.ศ. ๑๘๗๘ เขาได้มาอาศัยที่ชนบทแห่งหนึ่ง เดินทางไปเบลเยียมเพื่อเผยแพร่ศาสนาในปีค.ศ. ๑๘๘๐ เขาถูกขับออกจากกลุ่ม ในสภาพของคนสิ้นไร้ และสูญเสียความเชื่อของตนไป เขามองอยู่กับความผิดหวังและได้เริ่มเขียนรูป แต่เขาก็ตระหนักได้ว่าเขาไม่สามารถที่จะเรียนรู้การเขียนภาพด้วยตนเอง ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจเดินทางไปบรัสเซลเพื่อ

^๑ Art Enigma. ๒๕๕๒. Vincent van Gogh Paintings, Drawings, Quotes and Biography. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.vincentvangogh.org>. (วันที่ค้นข้อมูล : ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕).

เรียนการเขียนภาพ ในปีค.ศ.๑๘๘๖-๑๘๘๗ เขาได้ย้ายไปอยู่กับธีโอดอร์น้องชายที่ปารีส ธีโอดอร์ทำงานอยู่ในห้องภาพที่นั่นและรู้จักศิลปินในแวดวงหลายคน แวนโก๊ะรู้จักกับศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ทำให้เป็นแนวทางเขียนภาพของเขา สีที่สดขึ้นการป้ายสีเป็นไปอย่างอิสระและเส้นสายเป็นลูกคลื่นที่ได้แบบอย่างจากภาพเขียนของญี่ปุ่น ในปีค.ศ.๑๘๘๘ ป่วยเป็นโรคจิตและทะเลาะกับ พอล โกแกง(Paul Gauguin)จนถึงกับตัดหูข้างซ้ายของตน ในปีค.ศ.๑๘๘๙-๑๘๙๐ ย้ายไปอยู่ที่อาร์เลสเมืองชนบท เป็นระยะที่มีการพัฒนาทางศิลปะอย่างสมบูรณ์ แต่ละภาพเต็มไปด้วยความรู้สึกอันรุนแรงที่รู้สึกต่อสิ่งแวดล้อม การปรากฏของสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน ถูกแปรเป็นแผ่นสีที่สดใสและเส้นสายที่สั้นสะเทือนเป็นลูกคลื่น อันเป็นสัญลักษณ์ของพลังสากลที่ควบคุมสรรพสิ่งในโลกไว้ เขาได้สร้างสรรค์ผลงานไว้มากมาย และวินเซนต์ แวน โก๊ะ ได้จบชีวิตลงด้วยการยิงตัวตายในวัย ๓๗ ปี

ภาพที่ ๑๐ ภาพผลงานของวินเซนต์ แวน โก๊ะ จาก great stars art show , ๒๕๖๐.

ที่มา : <https://www.greatstarsartshow.com/art/๓๘๓๔>.

(เข้าถึงเมื่อ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานในชุด Sunflowers^๑ ประกอบด้วยภาพจำนวน ๗ ภาพ โดย ๔ ภาพ เป็นภาพต้นฉบับที่วาดในปีค.ศ. ๑๘๘๘ และอีก ๓ ภาพเป็นภาพที่แวน โกะะ วาดเลียนแบบผลงานชุดแรกในปีต่อมา ซึ่งข้าพเจ้านำภาพลำดับที่ ๒ ที่ชื่อผลงานว่า “ทานตะวันแห่งอาชียะ” ขนาด ๘๘*๖๙ เซนติเมตร ที่ได้สูญหายไปในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ มาเป็นแรงบันดาลใจในการอ้างอิงในผลงาน ที่การจัดองค์ประกอบของภาพแสดงให้เห็นถึง ดอกทานตะวันที่ยังคงสมบูรณ์อยู่ไปจนถึงเหี่ยวแห้งร่วงลงสู่พื้น เส้นที่พบในงานมีทิศทางที่โค้งลง และบางเส้นก็ระนาบไปกับพื้นแสดงให้เห็นถึงความร่วงโรยของดอกทานตะวัน พื้นที่ว่างภายในผลงานทำให้เกิดจังหวะลีลาของดอกทานตะวันที่ทำให้ความรู้สึกไม่หยุดนิ่ง จังหวะที่ปรากฏอยู่ในงานทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนที่ของรูปร่าง การแปรเปลี่ยนไปของดอกทานตะวันแต่ละดอกที่ยังคงสภาพอยู่ไปจนถึงดอกที่ร่วงหล่นสู่พื้น สีที่โดดเด่นในภาพคือสีเหลืองที่สื่อถึงความสุขและความสดใส ตัดกับพื้นหลังสีน้ำเงินที่ถูกสลับตีแปร่งให้รู้สึกหม่นหมอง จากการที่ข้าพเจ้าวิเคราะห์ทัศนธาตุและการจัดองค์ประกอบโดยรวมของภาพวาด Sunflowers ลำดับที่ ๒ ข้าพเจ้าได้นำการใช้ทัศนธาตุ เส้น พื้นที่ว่าง จังหวะ มาใช้ในงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงชีวิตที่มีการร่วงโรยไปตามกาลเวลาเป็นสังขารที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะซาบซึ้งถึงคุณค่าของชีวิต

^๑ Great stars. ๒๕๕๒. “Sunflowers”ของวินเซนต์ แวน โกะะ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.greatstarsartshow.com/art/๓๘๓๔>. (สืบค้นข้อมูล : ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖).

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินงาน

ในการศึกษาผลงานประติมากรรมชุด ความงามในความร่วงโรย ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงขั้นตอนและกระบวนการสร้างผลงานในทุกขั้นตอน อาทิเช่น การรวบรวมข้อมูลในทางทฤษฎี และรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมรอบตัวที่เต็มไปด้วยการเกิดและความร่วงโรยเสื่อมสลาย เพื่อสร้างสรรค์รูปทรงทางประติมากรรม ให้สอดคล้องกับแนวคิด โดยหารูปแบบที่คาดว่าสามารถตอบสนองที่ตั้งไว้ตามหัวข้อศิลปนิพนธ์ ที่เป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการแสดงออกต่อสถานะความรู้สึกของข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงานทางประติมากรรม

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการค้นคว้ารูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และจากประสบการณ์ตรง ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษา เก็บรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ จนนำมาสู่กระบวนการค้นหารูปแบบในการสร้างสรรค์ด้วยสเก็ท ๒ มิติ ในรูปแบบของงานข้าพเจ้าได้นำลักษณะของการเจริญเติบโตผลิบาน และร่วงโรยเสื่อมสลายของดอกไม้ที่พบเห็นได้ตามธรรมชาติ เข้ากับรูปแบบของการเกิดและการร่วงโรยไปของทุกสรรพสิ่ง เพื่อให้เห็นถึงความงามในความร่วงโรย โดยทำเป็นผลงานสเก็ท ๓ มิติขนาดเล็ก และเลือกนำมาขยายเป็นผลงานขนาดจริง

การพัฒนาและคลี่คลายผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าในช่วงการพัฒนาและคลี่คลาย เป็นเสมือนการทดลองใช้เทคนิคต่างๆ ที่จะสามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมและค้นหาวิธีการแสดงออกให้ตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้า ผลงานในช่วงแรกข้าพเจ้ามีแนวคิดไปในเรื่องของการเปรียบเปรยดอกไม้กับผู้หญิง ที่ปรากฏให้เห็นความงาม ออกมาในชุดผลงานซึ่งเป็นช่วงที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาเรื่องผลงานสร้างสรรค์ในขั้นตอนแรก จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดมากมาย ทั้งด้านแนวคิด วัสดุที่ใช้ และด้านเทคนิควิธีการ

ผลงานระยะก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ ๑

ภาพที่ ๑๑ ภาพผลงานก่อนศิลปนิพนธ์, ความงามในความเปราะบาง ๑, ๔๙ x ๘๒ x ๔๕ ซม.

เทคนิค ประกอบ(กระดาษ), ๒๕๖๔

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานระยะแรกก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ ๑

ข้าพเจ้ามีมุมมองเกี่ยวกับชีวิตของข้าพเจ้าว่า มีช่วงชีวิตที่สั้นเหมือนดอกไม้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าชีวิตมีคุณค่าความงาม ที่น่าดูแลทะนุถนอมไว้ โดยถ่ายทอดผ่านรูปทรงของธรรมชาติ อาทิเช่น ดอกไม้ กิ่งไม้ และใบหญ้า

แนวความคิด

ความงามในความเปราะบาง การเห็นคุณค่าความงามของสิ่งมีชีวิต นำเสนอผ่านดอกไม้ที่มีความสวยงามแต่มีช่วงชีวิตที่สั้น ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักรู้ได้ถึงความงามและความเปราะบางที่ปะปนรวมกันอยู่ในชีวิต เหมือนกับการที่ได้เห็นดอกไม้

รูปแบบการแสดงออก

สื่อให้เห็นถึงความงามของสิ่งมีชีวิต ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบนามธรรม โดยใช้วิธีการจัดองค์ประกอบ และใช้ทัศนธาตุในการนำเสนอผลงาน ให้สื่อถึงแนวคิดที่ว่าความงามในความเปราะบางของสิ่งมีชีวิต ผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้

เทคนิค วิธีการ

ผลงานระยะแรกทำเป็นรูปทรงเป็นนามธรรม เพื่อที่จะสื่อสารแนวความคิดผ่านเทคนิคและการจัดองค์ประกอบ โดยใช้วัสดุเป็นกระดาษที่สามารถสลายได้ง่ายสื่อถึงความเสื่อมสลาย ใช้วิธีการพับกระดาษเป็นดอกไม้ที่ละดอกเพื่อให้เห็นถึงความงาม

ปัญหาและแนวทางแก้ไข

รูปทรงที่เป็นนามธรรม โดยผ่านการจัดองค์ประกอบของทัศนธาตุ ยังไม่สามารถสื่อถึงแนวความคิดได้ อีกทั้งยังไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกของความงาม เนื่องจากรูปทรงที่ปรากฏออกมาและการจัดวางดอกไม้ยังดูกระจัดกระจายขาดระเบียบ ทำให้งานชิ้นนี้ไม่สามารถแสดงออกถึงความงามตามแนวความคิดได้

การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน

ค้นคว้าหารูปทรงของสิ่งมีชีวิตที่สามารถตอบสนองแนวคิด และเนื่องจากข้าพเจ้ายังขาดทักษะการจัดการกับวัสดุ เลยไม่ปรากฏให้เห็นถึงความงามที่ต้องการนำเสนอ จึงต้องมุ่งเน้นที่จะศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการจัดการกับวัสดุ เพื่อตอบสนองแนวความคิดอย่างสมบูรณ์

ผลงานระยะก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ ๒

ภาพที่ ๑๒ ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์, ความงามในความเปราะบาง ๒, ๔๖ x ๕๐ x ๓๓ ซม.

เทคนิค ประกอบ(กระดาษ), ๒๕๖๔

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานระยะแรกก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ ๒

ข้าพเจ้ามีมุมมองส่วนตัวเกี่ยวกับชีวิตว่า ชีวิตมีระยะเวลาที่สั้นเหมือนดอกไม้ ทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ ว่าชีวิตมีคุณค่าความงาม ที่น่าดูแลทะนุถนอมไว้ โดยถ่ายทอดผ่านรูปทรงของผีเสื้อที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ

แนวความคิด

ความงามในความเปราะบาง การเห็นคุณค่าความงามในชีวิตของข้าพเจ้าเปรียบเปรยได้กับ ดอกไม้ที่มีช่วงชีวิตที่สั้น ซึ่งความไม่สมบูรณ์แบบของสรรพสิ่งทั้งหลายทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ได้ถึง ความงามและความเปราะบางที่ปะปนรวมกันอยู่ เหมือนการที่ได้เห็นความสวยงามของดอกไม้

รูปแบบการแสดงออก

สื่อให้เห็นถึงความงามของสิ่งมีชีวิต ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยการตัดทอน โครงสร้างสัดส่วนของสิ่งมีชีวิต ให้จับเน้นที่ศนธาตุที่สำคัญ อาทิเช่น เส้น พื้นผิว และพื้นที่ว่าง โดย แสดงออกให้เห็นถึงความงามในความเปราะบางของสิ่งมีชีวิต

เทคนิค วิธีการ

ในระยะเวลาที่สองได้เปลี่ยนรูปทรงเป็นกึ่งนามธรรม เพื่อให้เห็นรูปทรงของสิ่งมีชีวิตชัดเจนโดยใช้ วัสดุเป็นกระดาษที่สามารถสลายได้ง่ายสื่อถึงความเสื่อมสลาย ใช้วิธีการพับกระดาษเป็นดอกไม้ที่ละ ดอกเพื่อให้เห็นถึงความงามที่แฝงอยู่ในความเปราะบางเสื่อมสลาย

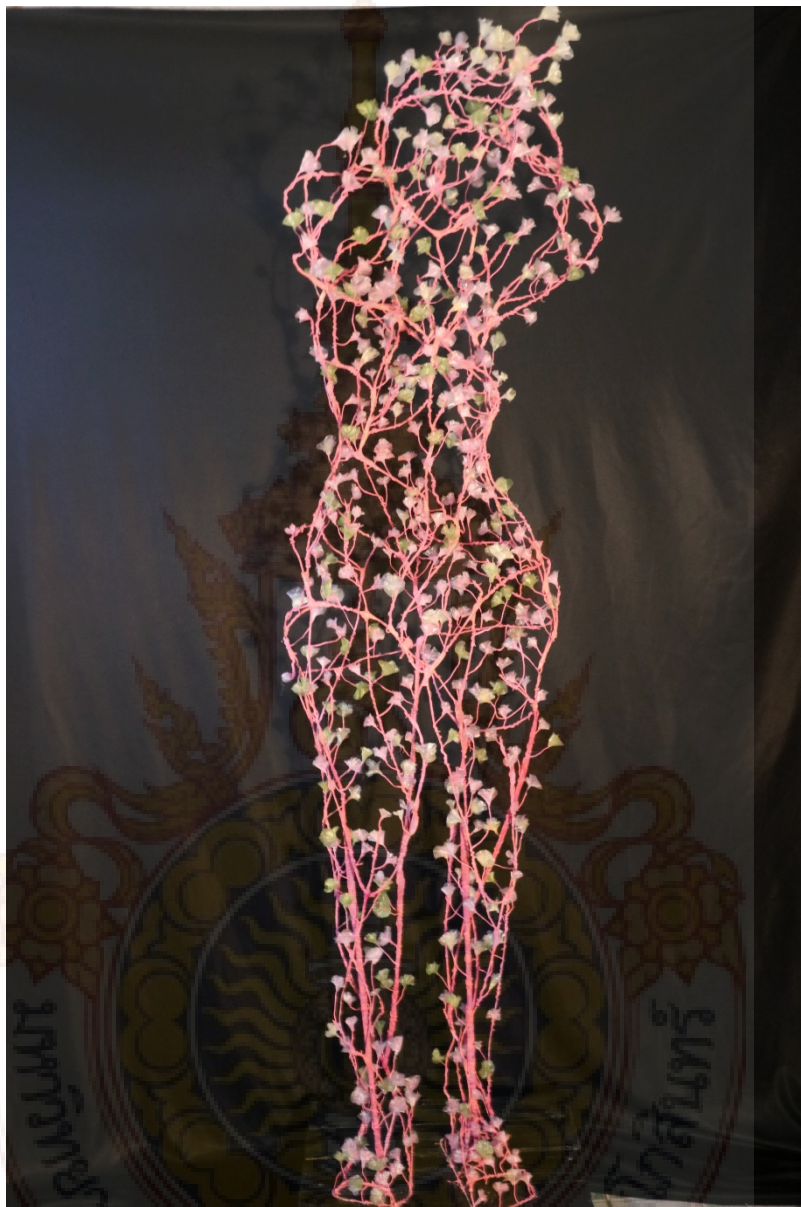
ปัญหาและแนวทางแก้ไข

การตัดทอนรูปทรงของสิ่งมีชีวิต ยังไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกของความงาม เนื่องจากรูปทรงของ ผีเสื้อที่สร้างสรรค์ออกมามีโครงสร้างที่ผิดสัดส่วน ทำให้ยังไม่ปรากฏให้เห็นถึงความงาม และการ ประกอบกันของดอกไม้ยังคงดูไม่กลมกลืนไปกับโครงสร้าง ให้ความรู้สึกไม่เป็นระเบียบ ทำให้งานชิ้นที่ สองไม่แสดงออกถึงความงาม

การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน

จากปัญหาที่เกิดขึ้นเห็นได้ชัดว่ารูปทรงการแสดงออกไม่สามารถตอบสนองแนวคิดของข้าพเจ้า มากนักจึงต้องค้นคว้าหารูปทรงของสิ่งมีชีวิตที่สามารถตอบสนองแนวคิด และเนื่องจากข้าพเจ้ายังขาด ทักษะการจัดการกับวัสดุ เลยไม่ปรากฏให้เห็นถึงความงามที่ต้องการนำเสนอ จึงต้องมุ่งมั่นที่จะ ศึกษาผลงานของศิลปิน เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างรูปทรง และเรียนรู้ปรับแก้กับผลงาน ขึ้นต่อไป

ผลงานระยะก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ ๓

ภาพที่ ๑๓ ผลงานก่อนศิลปินพจน์, ความงามในความเปราะบาง ๓, ๑๗๖ x ๔๕ x ๒๕ ซม.

เทคนิค ประกอบ(กระดาษ,ผ้าแก้ว,ลวด), ๒๕๖๔

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์

ผลงานระยะแรกก่อนศิลปินพันธ์ ชั้นที่ ๓

งานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากตัวข้าพเจ้าเอง ที่ประสบกับปัญหาด้านสุขภาพทำให้ตระหนักได้ว่าชีวิตของข้าพเจ้านั้นไม่จริงยั่งยืน เลยมีมุมมองเกี่ยวกับชีวิตว่ามีความเปราะบางไม่มั่นคง แต่ในขณะเดียวกันก็มีเรื่องราวความงดงาม เหมือนกับดอกไม้ที่สวยงามและบอบบางง่ายดาย

แนวความคิด

ต้องการถ่ายทอดให้เห็นถึงความงามของสิ่งมีชีวิตที่ไม่จริง โดยเปรียบเปรยกับดอกไม้ที่มีทั้งความงามและการโรยราเสื่อมสลาย ผ่านรูปทรงสรีระของข้าพเจ้า

รูปแบบการแสดงออก

ในระยะที่สามได้มีการพัฒนารูปทรงให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม สื่อให้เห็นถึงความงามของสิ่งมีชีวิต ถ่ายทอดออกมาในรูปทรงของมนุษย์ โดยการลดทอนโครงสร้างของสิ่งมีชีวิต และใช้ทัศนธาตุของ เส้น พื้นผิว และพื้นที่ว่าง เข้ามาใช้งานเพื่อนำเสนอให้เห็นถึงความงามของสิ่งมีชีวิตที่ไม่จริงยั่งยืน

เทคนิค วิธีการ

ทดลองเปลี่ยนวัสดุโดยใช้ผ้าแก้วที่เป็นวัสดุหลักในการทำงานและกระดาษเป็นวัสดุรอง เพื่อค้นหาวัสดุที่สื่อถึงความงามและเสื่อมสลาย โดยการนำมาประกอบเป็นดอกไม้เล็ก หลากๆดอกมาเกาะเกี่ยวกันให้เป็นรูปทรงของมนุษย์

ปัญหาและแนวทางแก้ไข

งานที่ปรากฏออกมา ยังไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกของความงาม เนื่องจากรูปทรงของมนุษย์ที่สร้างสรรค์ออกมามีโครงสร้างที่ผิดสัดส่วน ทำให้ยังไม่ปรากฏให้เห็นถึงความงาม และวัสดุผ้าที่ใช้ยังไม่ตอบสนองแนวคิดของความเสื่อมสลาย ข้าพเจ้าจึงต้องค้นหาวัสดุที่มีคุณลักษณะตอบสนองแนวคิด

การพัฒนาและคลี่คลายผลงาน

จากชิ้นก่อนที่มุ่งเน้นไปที่คุณค่าความงามที่น่าดูแลทะนุถนอมของสิ่งมีชีวิตโดยใช้วัสดุกระดาษมาถึงขั้นนี้ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาทางด้านของแนวคิดและแก่นแท้ของเนื้อหาของความงามและความรุ่มรวย แต่ใช้วัสดุที่ไม่ตอบสนองแนวคิด ทำให้ต้องกลับไปใช้วัสดุกระดาษที่สื่อสารถึงความเสื่อมสลายได้มากกว่าจึงต้องมุ่งเน้นที่จะศึกษาผลงานของศิลปิน และค้นหาปรัชญาหรือทฤษฎี เพื่อเป็นส่วนอ้างอิงการแสดงออกของรูปทรง และแนวทางการใช้วัสดุ

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการเติบโตผลิบานและความร่วงโรยเสื่อมสลายของดอกไม้ ต้องการให้แรงบันดาลใจออกมาเป็นรูปธรรมมากที่สุด โดยการเปรียบเทียบดอกไม้กับสิ่งมีชีวิต เพื่อสื่อสารความจริงที่ว่าทุกสรรพสิ่งมีสถานะการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมสลายอันเป็นสัจธรรมของโลก ผ่านรูปทรงทางประติมากรรม ซึ่งเนื้อหาในงานของข้าพเจ้าต้องการให้เห็นถึงความงามในความร่วงโรยไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าจึงใช้แนวความคิดนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

การกำหนดแนวความคิด

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากการชื่นชอบและสังเกตดอกไม้ ที่เจริญเติบโตและการร่วงโรยไป ทำให้นึกถึงความเป็นจริงในชีวิตที่ข้าพเจ้าพบเจอและได้รับรู้ผ่านบุคคลในครอบครัว ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดเรื่องราวความงามในชีวิตประจำวันที่แสนธรรมดาของบุคคลที่ข้าพเจ้ารัก ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดความงามและการร่วงโรยของดอกไม้ โดยการเปรียบเทียบถึงสิ่งมีชีวิต ที่มีคุณค่าความงาม และความเสื่อมสลายของสังขารไปตามกาลเวลา จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าที่ผ่านมาได้พบเห็น สัจธรรมของสรรพสิ่งทั้งหลายทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงสถานะความเปลี่ยนแปลงร่วงโรยไปของสิ่งต่างๆข้าพเจ้าเลยตระหนักได้ว่า ชีวิตของคนเรานั้นไม่เที่ยง ไม่จีรังยั่งยืน และเวลาก็ยังคงลွ่งเลยไปเหมือนกลีบดอกไม้ ทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความงามในความร่วงโรยไปของชีวิต

ซึ่งข้าพเจ้าได้วิเคราะห์แรงบันดาลใจจนได้เป็นแนวความคิด ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ และอินเทอร์เน็ต เพื่อยืนยันแนวความคิดของข้าพเจ้า พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การค้นหารูปแบบ

๑. การค้นคว้าหาข้อมูล ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สร้างสรรค์

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อาทิเช่น อิทธิพลจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม อิทธิพลจากงานศิลปกรรม อิทธิพลจากสื่อวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องรองรับและตอบโจทย์แนวความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ากำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

๒. การวาดแบบร่าง ๒ มิติ

แบบร่าง ๒ มิติ เกิดจากการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์หา รูปทรงและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากการเติบโต ผลิบานของดอกไม้ จนกาลเวลาได้นำพาความรุ่งโรยให้มาถึง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำข้อมูลที่ค้นคว้า มา นำมาร่างแบบเพื่อค้นหารูปร่าง และองค์ประกอบตามแรงบันดาลใจที่ได้รับประสบการณ์มา ผ่านกระบวนการพัฒนาและคลี่คลายแนวความคิดให้ออกมาเป็นรูปทรง ๓ มิติ ที่มีความสัมพันธ์กับ เนื้อหา

๓. การสร้างแบบจำลอง ๓ มิติ

รูปร่าง ๓ มิติ เกิดจากการคัดเลือกแบบร่าง ๒ มิติ เพื่อนำมาขยายในอัตราส่วน ๑:๑ โดยผ่าน กระบวนการ และเทคนิคทางประติมากรรม เพื่อให้ผลงานแสดงออกมาในรูปแบบที่สามารถเห็น ได้รอบด้าน พร้อมกับตรวจสอบสัดส่วนในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมและขั้นตอนนี้ยังช่วยเพิ่ม ความแม่นยำในการขยายงานจริง ทำให้สามารถปรับแก้ไขตรงจุดที่ยังไม่ตอบสนองแนวคิด เพื่อให้งาน ประติมากรรมมีความกลมกลืนกับแนวความคิดมากที่สุด

๔. การสร้างสรรค์ผลงานขนาดเท่าจริง

เมื่อได้แบบจำลอง ๓ มิติที่ตรงกับแนวความคิดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการขยายผลงานจริง โดยต้องคำนึงถึงขนาด สัดส่วนให้เหมาะสมกับแนวคิดและความเป็นไปได้ เพื่อที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จ ตามเวลาที่กำหนด

การสร้างสรรค์ผลงาน

๑. กำหนดเนื้อหา แนวความคิด ที่ได้จากแรงบันดาลใจ และกำหนดจุดประสงค์ของงาน เพื่อนำไปศึกษาค้นคว้ารูปทรงทางประติมากรรม

๒. ศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล รูปแบบการแสดงออก ทฤษฎี และแนวทางในการสร้างงาน ศิลปะที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับแนวความคิด โดยศึกษาจากประสบการณ์ และแหล่งข้อมูล

๓. การร่างแบบ ๒ มิติ เพื่อค้นหารูปทรงจากการวิเคราะห์แนวความคิด หลังจากได้แบบร่าง ที่ต้องการแล้ว จึงนำมาสร้างเป็นแบบจำลอง ๓ มิติ จากวัสดุจริง ขนาดพอดีที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ให้เห็นทุกด้านได้

๔. วางแผน และประมวลขั้นตอนการทำงานทั้งหมด โดยคำนึงถึงเวลาที่กำหนดส่ง

๕. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างผลงานให้ครบ รวมถึงสถานที่ทำงานเพื่อให้ง่ายต่อการ สร้างสรรค์ผลงาน

๖. หลังจากทุกอย่างพร้อมแล้ว จึงเริ่มขยายแบบจำลอง ๓ มิติ ลงในกระดาษก่อน เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างงาน

๗. วัดขนาดเหล็กเพื่อนำมาเชื่อมเป็นโครงสร้าง และตัดลวดตามรูปทรงของผลงาน โดยวัดขนาดจากกระดาษที่ขยาย

๘. ประกอบลวดเข้าด้วยกันให้เป็นโครงสร้างตามแบบที่ขยายด้วยเทปกาว และพันกระดาษเข้ากับโครงสร้าง

๙. ปัดดอกไม้จากกระดาษ และทำก้านด้วยลวดขนาดเล็กเพื่อสะดวกต่อการประกอบเข้ากับโครงสร้างในงาน

๑๐. นำดอกไม้ที่พับมาประกอบเข้ากับลวดให้ทิศทางเหมือนในแบบจำลอง ๓ มิติ โดยจัดวางองค์ประกอบตามความรู้สึกและแนวความคิด

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

วัสดุและอุปกรณ์ เป็นส่วนสำคัญมากในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งในด้านเทคนิค และทำให้มีคุณภาพของการแสดงออกผ่านผลงานประติมากรรมเป็นไปตามอารมณ์ความรู้สึกและจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และด้วยเหตุผลที่งานประติมากรรมนั้นมีความหลากหลายทางเทคนิค วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้จึงมีความแตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องศึกษาวิธีการใช้งานวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ให้ชำนาญเพื่อที่จะนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมได้อย่างถูกวิธี และให้งานออกมาตรงตามแนวคิดมากที่สุด ซึ่งวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อ ความงามในความร่วงโรย มีดังต่อไปนี้

๑. ลวด ๑.๒ มม.

๙. ภูเขา

๒. ลวดอลูมิเนียม ๓ มม.

๑๐. แปรงพู่กัน

๓. เหล็ก ๒ หุน

๑๑. ฐานเชื่อมเหล็ก

๔. กระดาษ

๑๒. ตู้อเชื่อม

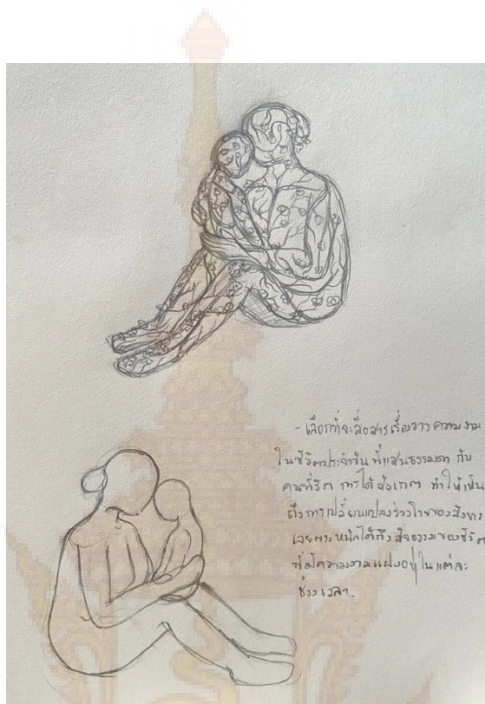
๕. กาวลาเทกซ์

๖. กรรไกร

๗. คีมตัดลวด

๘. เทปกระดาษกาวย่น

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ ๑

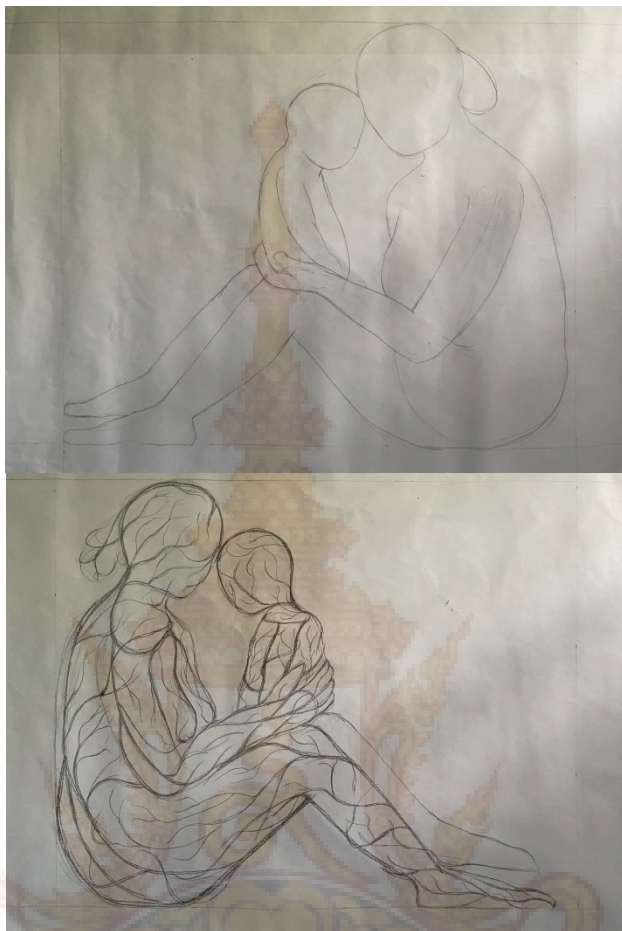
ภาพที่ ๑๔ ภาพแสดงแบบจำลอง ๒ มิติ

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

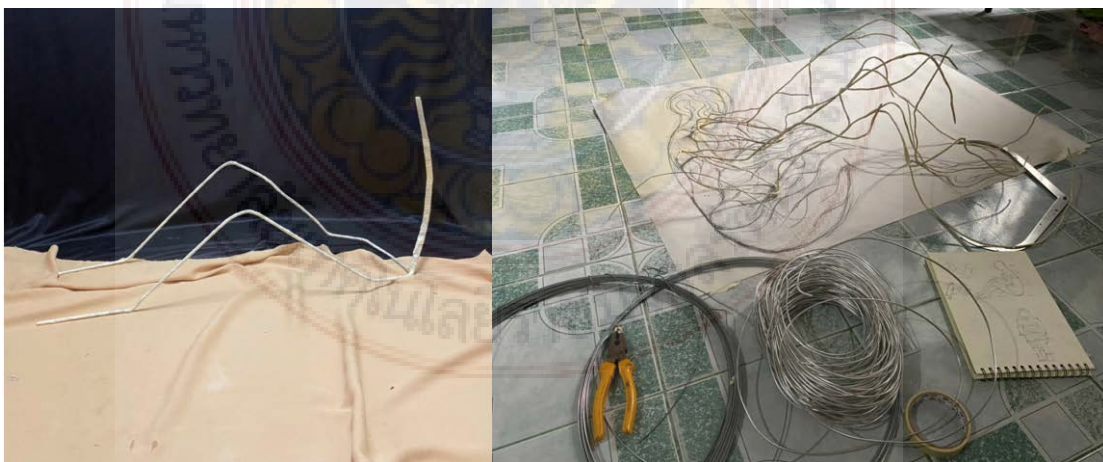

ภาพที่ ๑๕ ภาพแสดงแบบจำลอง ๓ มิติ

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๖ ภาพแสดงการขยายอัตราส่วนของชิ้นงาน
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๗ ภาพแสดงการขึ้นโครงด้วยเหล็ก ๒ หุน
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๘ ภาพแสดงการขึ้นโครงสร้างหลักด้วยลวดและพันด้วยเทปกระดาษกาวย่น

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๑๙ ภาพแสดงการพับดอกไม้จากกระดาษ

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๐ ภาพแสดงการประกอบดอกไม้เข้ากับโครงสร้าง

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๑ ภาพแสดงการเก็บรายละเอียดไม่ให้เห็นลวด

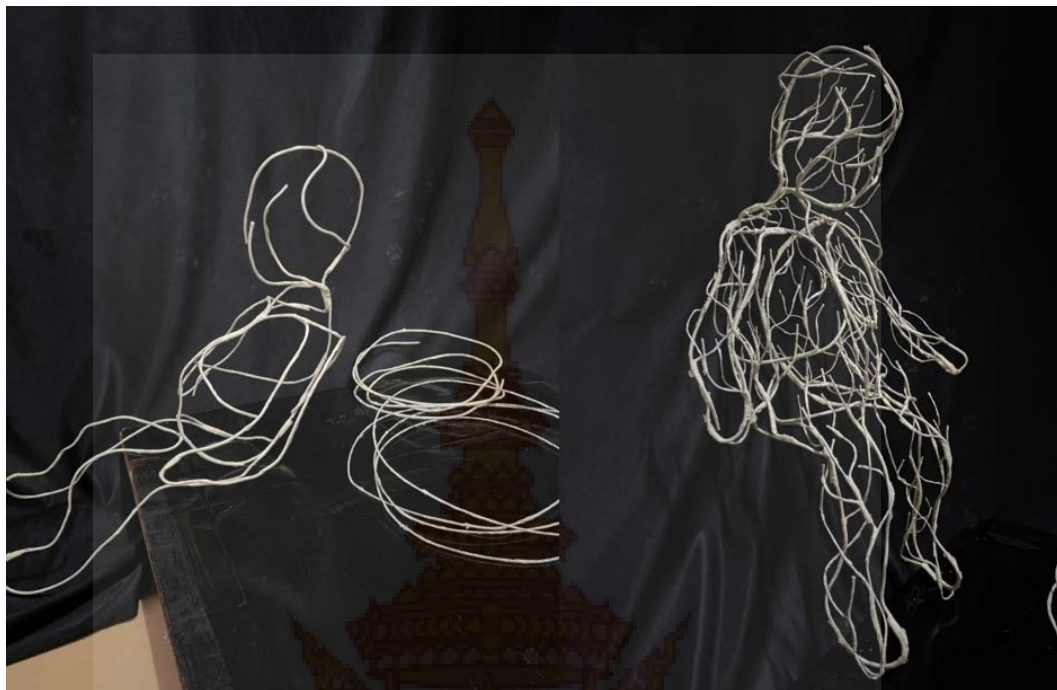
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๒ ภาพแสดงการผสมสีจากน้ำชา
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๓ ภาพแสดงการทากระดาษเพื่อให้คล้ายคลึงกับกระดาษเก่า
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๔ ภาพแสดงการขึ้นโครงสร้างรองด้วยลวด

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๕ ภาพแสดงการประกอบโครงสร้างรองเข้ากับโครงสร้างหลัก

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๖ ภาพแสดงรายละเอียดในงาน

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๒๗ ภาพแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๒), ประกอบ,
๖๘x๘๓x๓๘ ซม., ๒๕๖๔, ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

ทัศนธาตุ หมายถึง การมองเห็นหรือส่วนประกอบต่างๆที่สำคัญในงานศิลปะหรือทัศนศิลป์ ได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่าง สี แสงเงา เป็นต้น ซึ่งเราสามารถนำส่วนประกอบของทัศนธาตุต่างๆ มาสร้างองค์ประกอบเป็นผลงานศิลปะได้ในหลายรูปแบบซึ่งก็จะให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุสามารถสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกให้กับคนดูจึงนับเป็นความรู้ขั้นพื้นฐานในการนำทัศนธาตุมาจัดองค์ประกอบงานศิลปะ

การที่ผลงาน ความงามในความร่วงโรย มีการพัฒนามาจากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ซึ่งเป็นการนำเสนอถึงเรื่องความงามและความร่วงโรยของสิ่งมีชีวิต มาสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการตัดลวดเป็นเส้นโครงสร้างและพันดอกไม้กระดาษเข้ากับโครงสร้าง จากนั้นนำมาผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่ทำให้งานสื่อสารถึงความร่วงโรย รูปแบบของผลงานเป็นลักษณะกึ่งนามธรรม มีแนวความคิด เทคนิค และวัสดุ เป็นส่วนส่งเสริมที่สื่อถึงความหมายของชีวิต

อาจกล่าวได้ว่าผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้ามีความสนใจในการนำเสนอเรื่องราวความงามและความร่วงโรยเสื่อมสลายของชีวิตผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้ กิ่งไม้ โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางความคิดที่มุ่งเน้นถึงอารมณ์ความรู้สึกในการแสดงออกถึงความงามในความร่วงโรยของสิ่งมีชีวิต ข้าพเจ้าจึงนำมาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมโดยผ่านกระบวนการต่างๆ ที่สะสมมาจากการเรียนรู้ทดลองวัสดุ เทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้ตอบโจทย์และเกิดการพัฒนาแนวความคิดและรูปแบบของผลงานให้สมบูรณ์ตามแนวคิด

การวิเคราะห์ศิลปนิพนธ์

๑. แนวความคิด

จากการพบขึ้นชอบและสังเกตดอกไม้ที่มีการเติบโตผลิบานและแปรเปลี่ยนร่วงโรย ทำให้เปรียบเทียบได้กับชีวิตที่มีความงามจากการผ่านระยะเวลาและร่วงโรยไป แนวความคิดนี้ต้องการ

สื่อถึงเรื่องราวความงามของบุคคลในครอบครัวผ่านท่าทางกิจวัตรประจำวันที่แสนธรรมดา กับสังขารที่ไม่เที่ยง และการยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงร่วงโรยของสังขารเปรียบเปรยได้กับดอกไม้ที่แตกยอดออกจากกิ่งและร่วงหล่นลงสู่พื้นเป็นวัฏจักร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอแนวความคิดความงามในความร่วงโรยไปของชีวิต ผ่านมุมมองของข้าพเจ้า

๒. รูปแบบการแสดงออก

รูปแบบของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากดอกไม้ นำมาแสดงออกผ่านความงามที่เกิดจากการผ่านระยะเวลา ในรูปแบบผลงานกึ่งนามธรรม ผ่านการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้ กิ่งไม้ โดยใช้วัสดุกระดาษที่ผ่านกระบวนการที่ทำให้เสื่อมสภาพมาขับเน้นแนวความคิด

๓. เทคนิควิธีการ

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้านำลวดมาตัดเป็นเส้นโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตผ่านการตัดทอนและนำดอกไม้ที่พับจากกระดาษมาประกอบเข้ากับโครงสร้าง จากนั้นนำกระดาษมาผ่านกระบวนการการย้อมสี เพื่อเลียนแบบลักษณะการแสดงออกของดอกไม้ที่เหี่ยวแห้งร่วงโรย

๔. ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชิ้นที่ ๑ ข้าพเจ้าพบปัญหาในขั้นตอนของการควบคุมการตัดลวดให้ตรงตามแบบสเก็ต และการใช้วัสดุในผลงานประติมากรรมที่ยังไม่ตอบสนองตามแนวความคิด ทำให้เวลาในการทำงานลดน้อยลง และปัญหาของการสื่อสารทางรูปทรงที่ยังไม่แสดงออกถึงความงามในความร่วงโรย จึงต้องพัฒนาให้เห็นถึงรูปทรงที่มีความงามและร่วงโรย

๕. การพัฒนาและคลี่คลายรูปแบบ

จากปัญหาผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๑ รูปทรงการแสดงออกยังไม่ตอบสนองแนวความคิด ข้าพเจ้าจึงไปศึกษาข้อมูลทางด้าน เทคนิค วิธีการแสดงออก และวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนางานของข้าพเจ้าในด้านที่ยังทำได้ไม่ตรงตามแนวความคิด ทั้งยังต้องศึกษาทำความเข้าใจเทคนิค วิธีการที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมให้ตอบสนองต่อแนวความคิดของข้าพเจ้าในงานประติมากรรมชิ้นต่อไป

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดเมื่อข้าพเจ้าทำงานบรรลุถึงตัวผลงานแล้วก็ยังไม่ตอบสนองแนวคิดในทุกขั้นตอน เมื่อสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาแล้วสิ่งที่ควรทำคือการนำมาวิเคราะห์ผลงานที่สร้างขึ้นมาเพื่อตรวจสอบองค์ประกอบโดยรวมว่าเป็นไปตามแนวความคิด และตรวจทานจุดบกพร่องที่ปรากฏอยู่ในงานเพื่อนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหา ดังนั้นในขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าก็ได้วิเคราะห์หลักการวิเคราะห์ทัศนธาตุออกมาได้ดังนี้

๑. การแสดงออกของทัศนธาตุ

๑.๑ เส้น (Lines)

เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนงเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาลเส้นแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวมันเอง อาทิเช่น เส้นตรงให้ความรู้สึกแข็งแรง เส้นโค้งให้ความรู้สึกสบายลื่นไหลมีความกลมกลื่นในการเปลี่ยนทิศทาง โดยเส้นในงานของข้าพเจ้านั้นประกอบไปด้วยเส้นที่โค้งขึ้นและโค้งลง เกาะเกี่ยวกันเป็นรูปทรงเพื่อแสดงสภาวะของความงามและความรุ่มโรยให้เกิดความต่อเนื่องกลมกลื่น ช่วยให้ลักษณะของงานมีการเติบโตเคลื่อนไหวของชีวิตและโครงสร้างบางบริเวณเป็นเส้นโค้งลง แสดงออกถึงความรู้สึกที่กำลังรุ่มโรย

๑.๒ รูปทรง (Form)

คือสิ่งที่มีสามารถมองเห็นได้รอบด้าน มีความหนาที่แบบ ๓ มิติ มีลักษณะความเป็นมวลและบริเวณว่างมีรูปที่แน่นอนเป็นรูปธรรมแสดงถึงความกว้างความยาวความสูงความรู้สึกต่างๆรูปทรงที่เกิดขึ้นในงานของข้าพเจ้านั้นเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรมที่น่าเสนอผ่านจังหวะช่วงเวลาของความรุ่มโรยที่มีความงาม นำมาจัดองค์ประกอบและตัดทอนรูปทรงของสิ่งมีชีวิต ดังนั้นรูปทรงที่ปรากฏในงานของข้าพเจ้าจะมีทั้งรูปทรงที่แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกผ่านรูปทรงให้มีลักษณะเส้นโครงสร้าง (Skeletal Form) ที่เบาบางไม่หนาแน่น มีพื้นที่ในอากาศน้อยให้ความรู้สึกถึงความรุ่มโรย

๑.๓ พื้นที่ว่าง (spaces)

ในงานทัศนศิลป์ประเภทประติมากรรมมีบริเวณว่าง ๒ ประเภทคือพื้นที่ว่างบวก (Active space) และพื้นที่ว่างลบ (Passive space) ในงานประติมากรรมเป็นมิติที่สามารถรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสและการมองเห็น ซึ่งในผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าได้ใช้พื้นที่ว่างจากทั้งภายนอกและภายในให้มีการเชื่อมโยงกันโดยใช้เทคนิคการเกาะเกี่ยวกันของลวดให้เกิดเป็นรูปทรง โดยพื้นที่ว่างทำให้รับรู้ได้ถึงพลังความเคลื่อนไหว มีพื้นที่ว่างภายนอกและภายในที่อากาศเชื่อมโยงถึงกันให้ความรู้สึกว่ารุ่มโรยสงบสบายลื่นไหลไปตามกาลเวลา

๑.๔ ทิศทางและการเคลื่อนไหว (Direction and Movement)

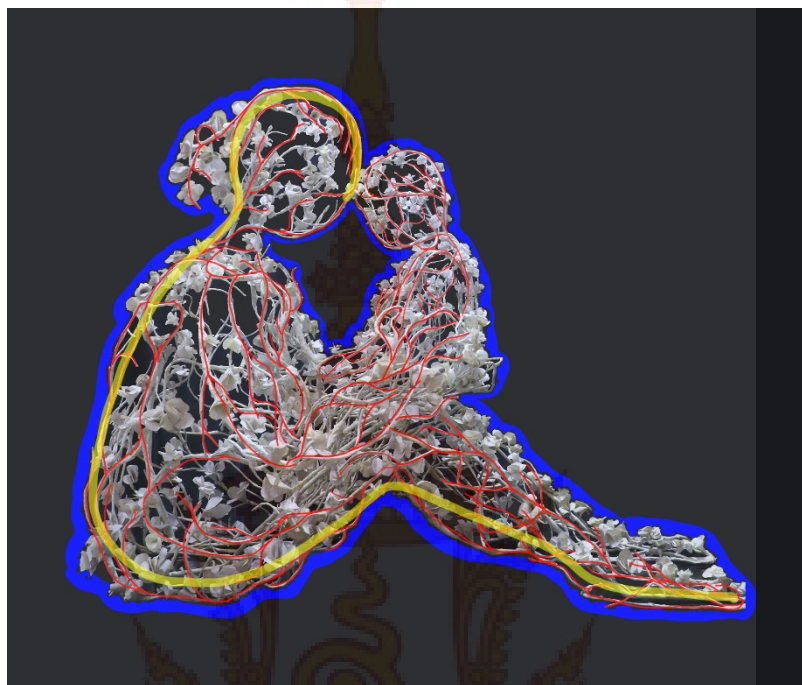
คือ การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในงานทัศนศิลป์ที่อยู่นิ่ง(Static) รับรู้การเคลื่อนไหวได้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกผ่านจังหวะสัมผัสและประสบการณ์ในธรรมชาติ ในงานของข้าพเจ้าใช้ทิศทางของเส้นที่ค่อยๆโค้งขึ้นและโค้งลงตามลักษณะการเกิดของดอกไม้ที่มีการเติบโตและร่วงโรย แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวในตัวงาน

๑.๕ วัสดุ (Materials)

คือ สิ่งที่น่ามาใช้ขบขันแนวความคิดให้เข้มข้นยิ่งขึ้น งานของข้าพเจ้ามีการอาศัยอารมณ์ความรู้สึกจากวัสดุเป็นอย่างมาก วัสดุที่น่ามาใช้ในผลงานคือกระดาษที่ผ่านกระบวนการเทคนิคที่ทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งกระดาษเป็นวัสดุที่ทำให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวลละมุนละไมไม่มีความงามเฉพาะเมื่อผ่านการใช้งานร่องรอยของความงามก็จะปรากฏช่วยให้มีคุณค่า แต่ก็มีความบอบบางเปื่อยขาดง่ายและมีการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา

การแสดงออกของเส้น

ภาพที่ ๒๘ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปะชิ้นที่ ๒ (ความงามในความร่วงโรย),

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นที่ ๒

● การแสดงออกของเส้นแกนกลาง

เส้นแกนกลางในรูปทรงมีลักษณะเป็นเส้นโค้งที่ปลายตกลง เป็นลักษณะของคนนั่งก้มหน้าโค้งลง ให้ความรู้สึกถึงความไม่มั่นคงของเส้นแกนกลางลำตัว

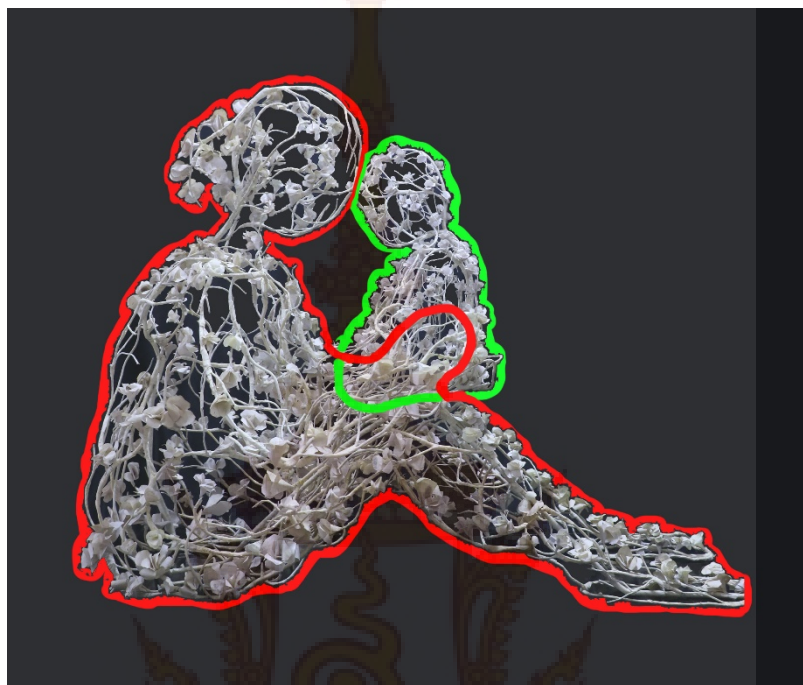
● การแสดงออกของเส้นภายในโครงสร้าง

เส้นภายในโครงสร้างเป็นเส้นโครงสร้างของแขนงกิ่งไม้ที่ไม่สม่ำเสมอที่เกาะเกี่ยวกันเป็นรูปทรงแสดงออกถึงความรู้สึกของการเคลื่อนไหวของสังขารที่ร่วงโรย

● การแสดงออกของเส้นรอบนอก

เส้นรอบนอกในงานเป็นลักษณะเส้นโค้งเชื่อมต่อกัน ให้ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง สิ้นไหลของรูปทรง ซึ่งข้าพเจ้าต้องการสื่อความหมายของการเปลี่ยนแปลงร่วงโรยไปตามกาลเวลาอย่างเรียบง่ายของสังขารผ่านรูปทรงมนุษย์

การแสดงออกของรูปทรง

ภาพที่ ๒๙ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๒ (ความงามในความร่วงโรย),

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

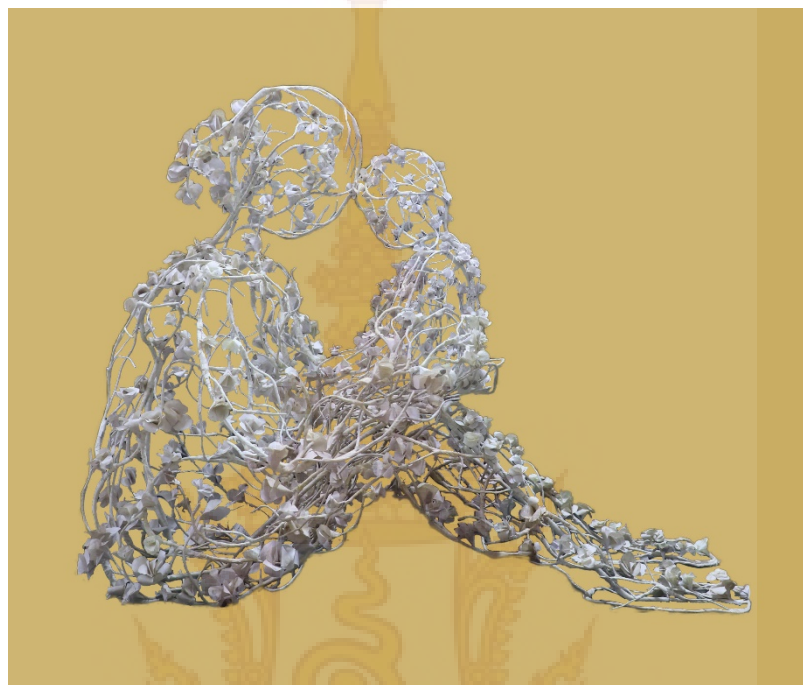
● การแสดงออกของรูปทรงหลัก

เป็นรูปทรงอินทรีย์(Organic Form) ซึ่งแสดงโครงสร้างของมนุษย์ในอริยาบถการนั่งผ่านการตัดทอนออกมาในรูปแบบกึ่งนามธรรม ที่มีโครงสร้างของกิ่งไม้ที่เกาะเกี่ยวกันเป็นรูปทรงเพื่อแสดงออกถึงความงามในความร่วงโรยของสังขาร ในท่าทางการแสดงออกที่เรียบง่าย

● การแสดงออกของรูปทรงรอง

เป็นรูปทรงที่เป็นโครงสร้างของกิ่งไม้ที่ประกอบรวมกันเป็นรูปทรงของเด็กผ่านการตัดทอนรูปทรงรองในผลงานของข้าพเจ้า จะสื่อให้เห็นถึงความงามของสังขารที่เปรียบเด็กทารกกับดอกไม้ที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อให้เห็นภาพของแนวความคิดที่ชัดเจนขึ้น

การแสดงออกของพื้นที่ว่าง

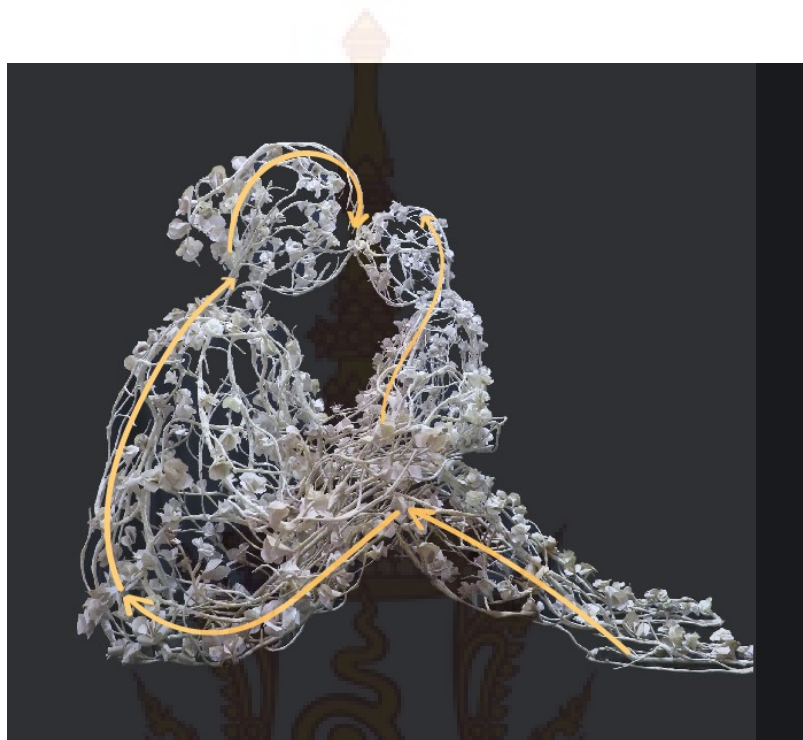
ภาพที่ ๓๐ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๒ (ความงามในความว่างโรย),

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

● การแสดงออกของพื้นที่ว่างภายในและภายนอก

ในงานของข้าพเจ้ามีการเชื่อมโยงพื้นที่ว่างภายในและภายนอก ถึงกันเป็นพลังของพื้นที่ว่างในอากาศที่ถ่ายเทถึงกันให้ความรู้สึกถึงจังหวะที่เลื่อนไหล รูปทรงที่ปรากฏดูเบาบางลงเพราะการใช้ลักษณะของการเติบโตของดอกไม้กิ่งไม้ในเทคนิคที่เกาะเกี่ยวกันเลยทำให้มีพื้นที่ว่างในตัวงานแสดงออกถึงความเคลื่อนไหว ความโล่งโปร่งสบาย

การแสดงออกของทิศทาง

ภาพที่ ๓๑ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๒ (ความงามในความร่วงโรย),

ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

● การแสดงออกของทิศทาง

ทิศทางของโครงสร้างเส้นในรูปทรงที่เกิดจากการเกาะเกี่ยวกันของกิ่งไม้ค่อยๆ โค้งขึ้นและโค้งลงทำให้เกิดเป็นจังหวะของความเคลื่อนไหว ซึ่งข้าพเจ้านำทิศทางของโครงสร้างนี้มาจากการสังเกตพืชพรรณดอกไม้ ที่มีการเกิดขึ้นไปจนถึงการร่วงโรยแสดงออกถึงความเป็นจริงในธรรมชาติ

การแสดงออกของวัสดุ

ภาพที่ ๓๒ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ ๒ (ความงามในความร่วงโรย),

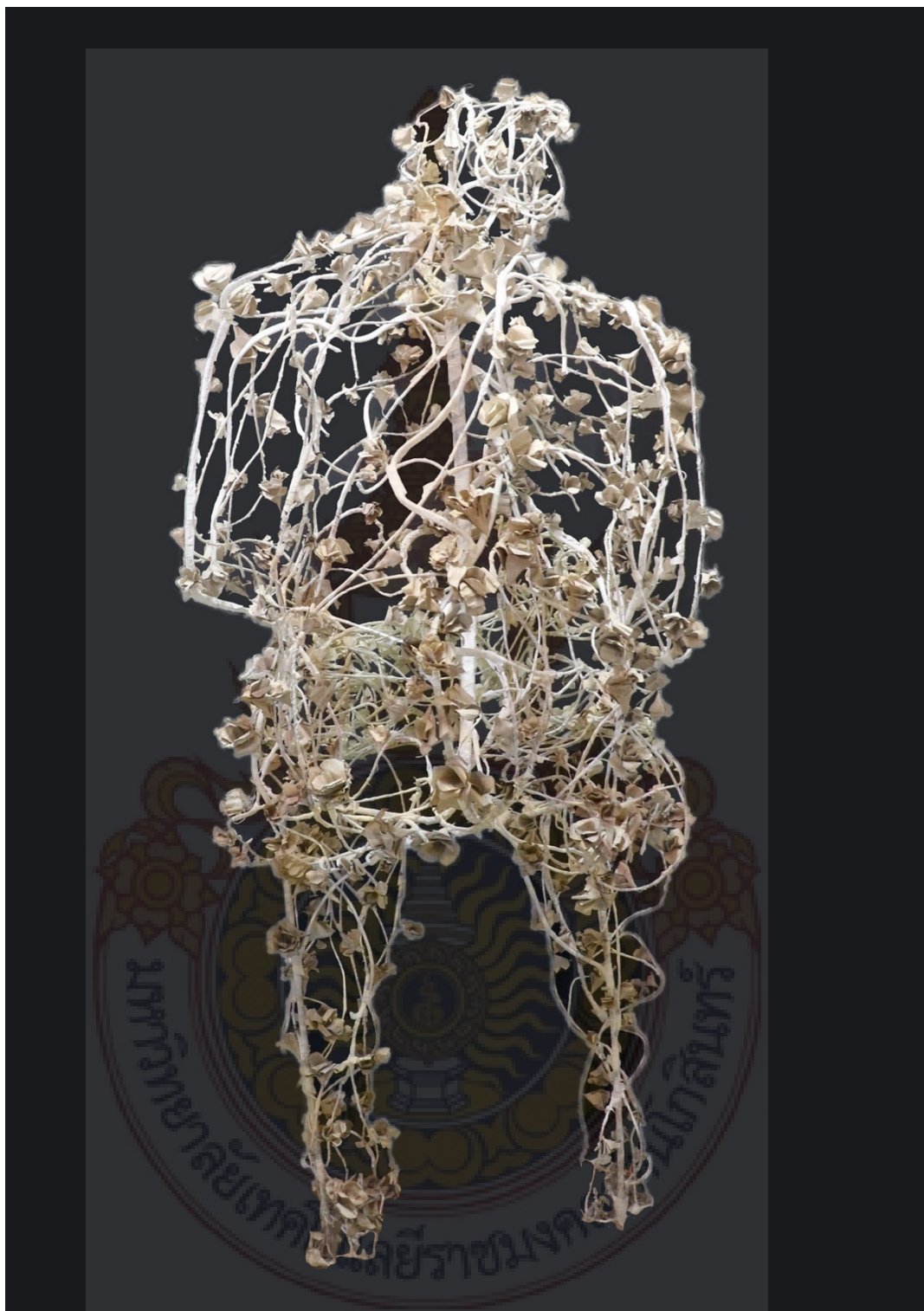
ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

● การแสดงออกของวัสดุ

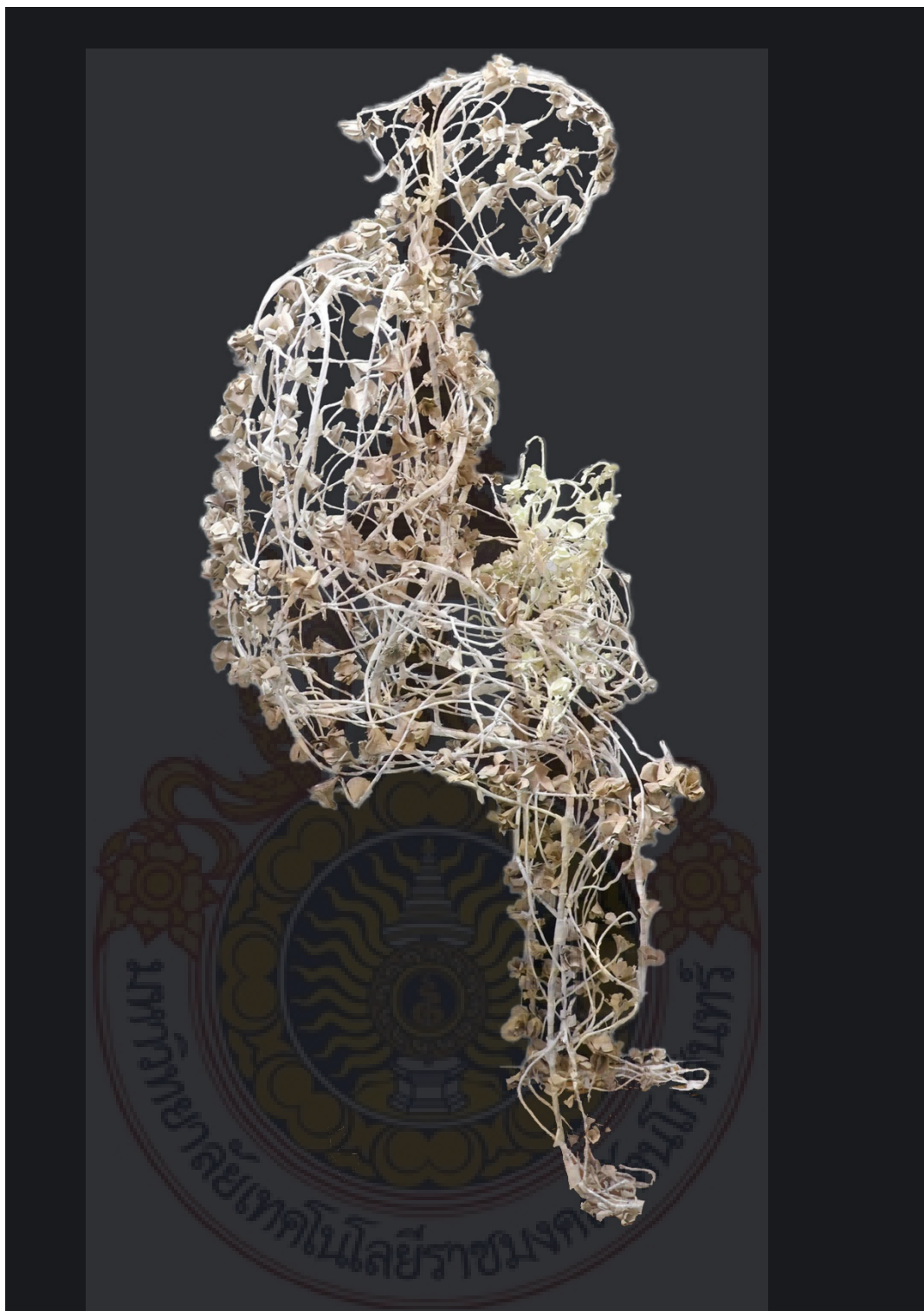
วัสดุที่นำมาใช้ เป็นโครงสร้างหลักที่เลียนแบบโครงสร้างในธรรมชาติของการเกาะเกี่ยวกันของกิ่งไม้และตัวดอกไม้ที่ประกอบกับโครงสร้างเป็นกระดาด เป็นวัสดุที่ให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวล ละมุนละไมไม่มีความงามเฉพาะตัว เมื่อผ่านการใช้งานร่องรอยของความงามก็จะปรากฏช่วยให้มีคุณค่า แต่ก็มีความบอบบางเปื่อยขาดง่ายและมีการเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลาเชื่อมโยงสังสรรค์ของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า

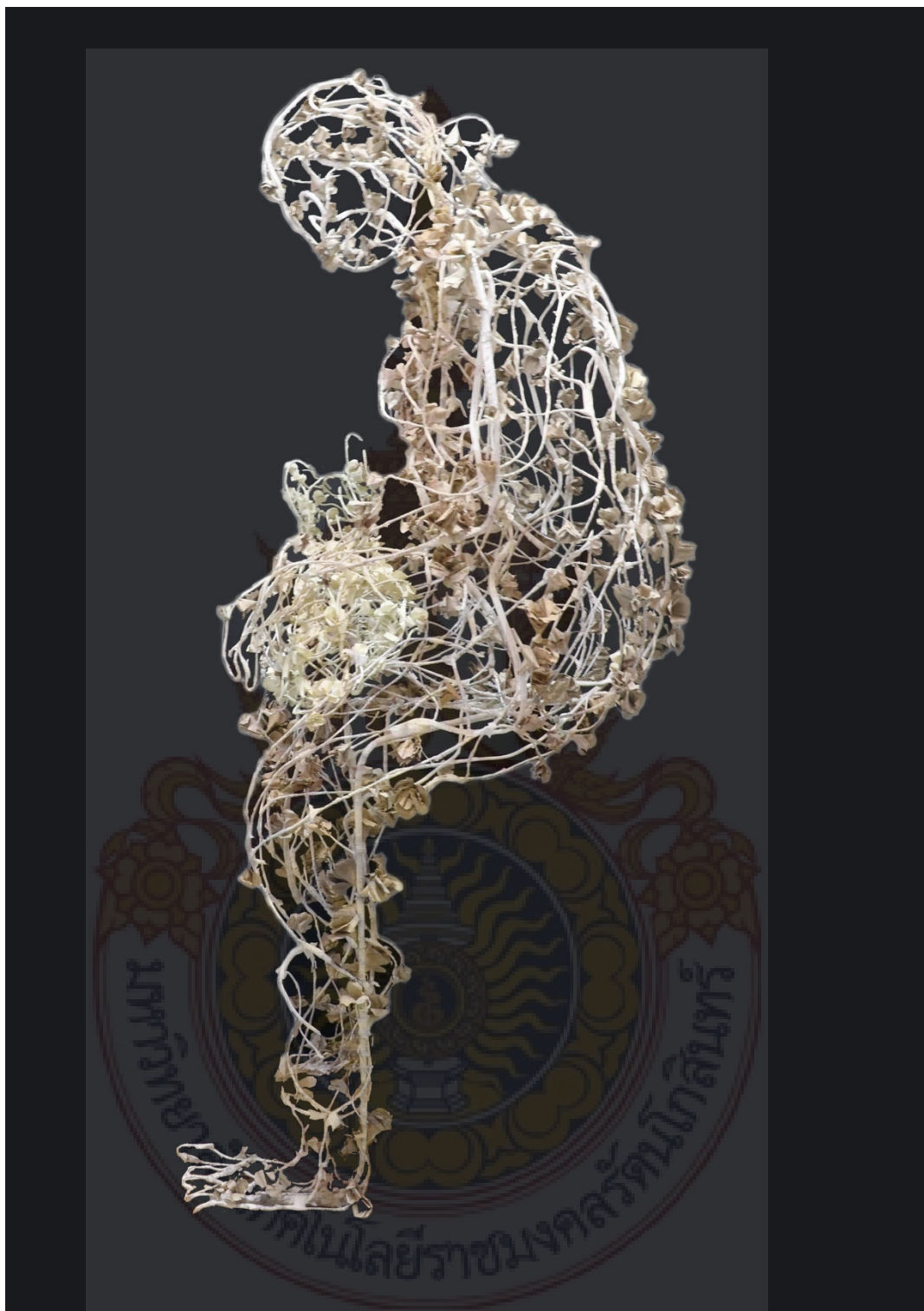
ภาพที่ ๓๓ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความรกรุงโรย ๑), ประกอบ, ๑๑๗x๖๔x๔๕ซม.
๒๕๖๔, (ด้านหน้า) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๓๔ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๑), ประกอบ, ๑๑๗x๖๔x๔๕ซม.
๒๕๖๔, (ด้านหลัง) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๓๕ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๑), ประกอบ, ๑๑๗x๖๔x๔๕ซม.
๒๕๖๔, (ด้านซ้าย) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

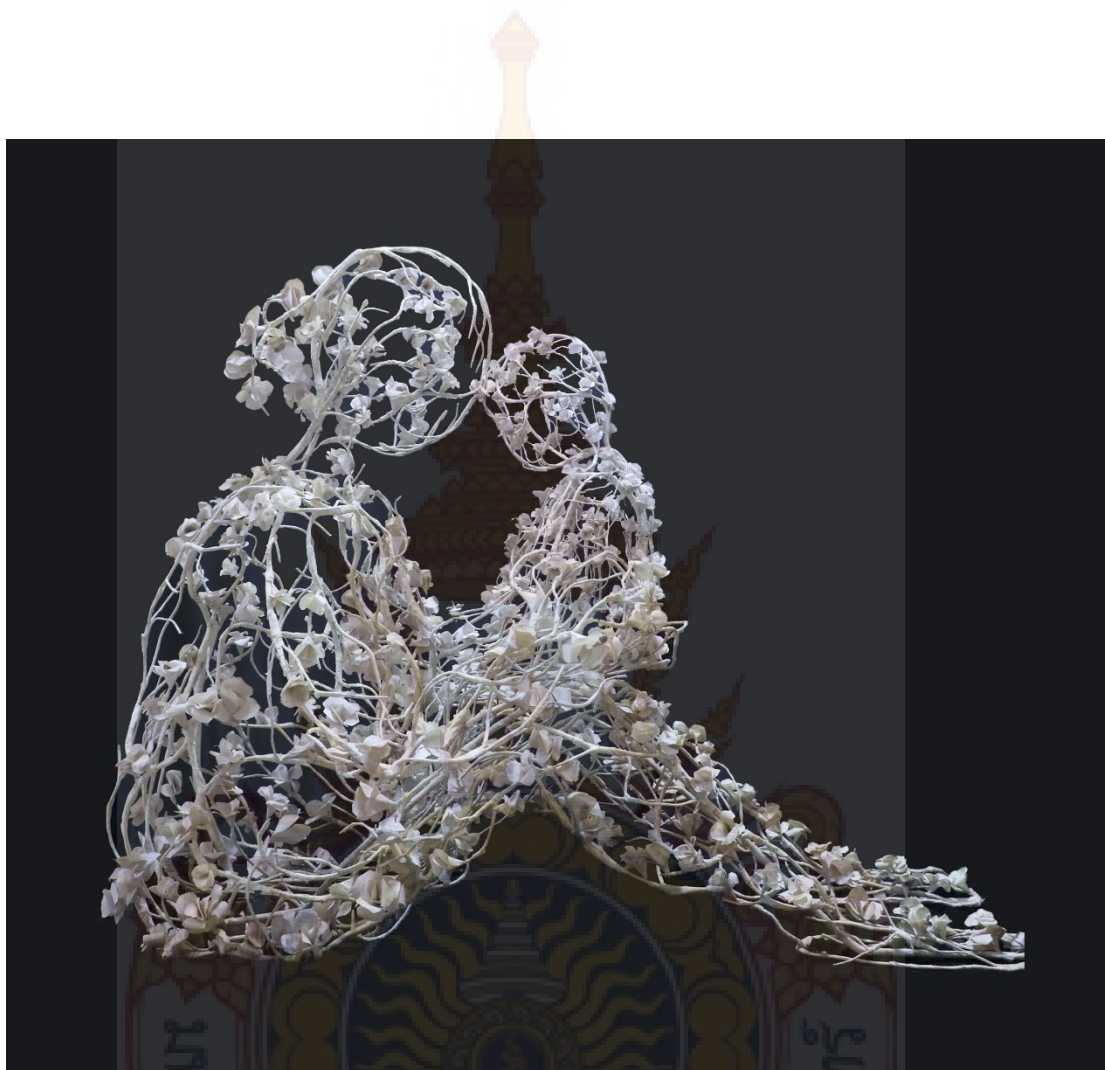
ภาพที่ ๓๖ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความรกรุงโรย ๑), ประกอบ, ๑๑๗x๖๔x๔๕ซม.
๒๕๖๔, (ด้านขวา) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๓๗ ผลงานศิลปะปั้นพินขึ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๒), ประกอบ, ๖๘x๘๓x๓๘ ซม.
๒๕๖๕, (ด้านหน้า) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะปั้นพิน

ภาพที่ ๓๘ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๒), ประกอบ, ๖๘x๘๓x๓๘ ซม.
๒๕๖๕, (ด้านหลัง) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๓๙ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความร่วงโรย ๒), ประกอบ, ๖๘x๘๓x๓๘ ซม.
๒๕๖๕, (ด้านซ้าย) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพที่ ๔๐ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นสมบูรณ์(ความงามในความว่างโรย ๒), ประกอบ, ๖๘x๘๓x๓๘ ซม.
๒๕๖๕, (ด้านขวา) ที่มา : ภาพถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

บทที่ ๕

ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาและสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการแสดงออกเรื่องราวความงามของใช้ชีวิตที่แสนธรรมดากับคนในครอบครัว ผ่านมุมมองของชีวิตและความรู้สึกที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า ได้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการทำงานในแต่ละขั้นตอน ปัญหาเรื่องการจัดองค์ประกอบในแต่ละด้านของผลงาน ให้มีเอกภาพและกลมกลืนกันของทัศนธาตุต่างๆ การจัดการกับวัสดุและเรียนรู้การใช้งานของอุปกรณ์รวมถึงเรื่องราวที่ต้องการแสดงออกก็มีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ ปัญหาเหล่านี้สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้แนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ได้แยกแยะปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ ดังนี้

ปัญหาแนวทางการแก้ไข

๑. ปัญหาด้านแนวความคิด

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้มีแนวความคิดซึ่งแสดงออกถึงความงามที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา ได้แรงบันดาลใจจากดอกไม้ที่มีการผลิบาน เติบโต และร่วงโรยเหี่ยวเฉาไป แต่ก็ยังคงความงามในทุกช่วงขณะที่ปรากฏอยู่ ดังนั้นในการที่ข้าพเจ้าคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่มีแนวความคิดเกี่ยวข้องกับรูปทรง จึงต้องตระหนักถึงข้อจำกัดไม่ให้เกินขอบเขตและกรอบความคิดในการที่จะสร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องตรวจทานข้อมูลให้รอบคอบและนำเสนอออกมาให้พอดี

แนวทางการแก้ไข ปัญหาแนวความคิด

จากปัญหาที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาทั้งหมด ข้าพเจ้าได้ทำการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมุมมองเกี่ยวกับชีวิตและศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในแนวทางเดียวกันกับข้าพเจ้า เพื่อลดปัญหาความไม่เข้าใจในทางความรู้สึกที่จะสื่อสารออกให้ผู้ชมผลงานเข้าใจในรูปแบบผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นในเรื่องของความงามในความร่วงโรยของสังขาร เพื่อกระตุ้นให้เห็นถึงความงามของความจริงที่เกิดขึ้น เพื่อจะสะท้อนการสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในด้านอารมณ์ความรู้สึกให้เข้าถึงแนวความคิดมากที่สุด

๒. ปัญหาด้านรูปทรง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะแบบกึ่งนามธรรม ที่เกิดจากการเกาะเกี่ยวกันของดอกไม้ กิ่งไม้ ให้เกิดเป็นรูปทรงของสิ่งมีชีวิต ทำให้ในบางส่วนข้าพเจ้าได้นำมาพัฒนา รูปทรงโดยการปรับเปลี่ยนรวมถึงเสริมรายละเอียดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้า เพื่อเน้นความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านรูปทรง

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานของศิลปิน ทำให้ข้าพเจ้าได้นำเอาอารมณ์ความรู้สึกในการจัดองค์ประกอบ และนำกระบวนการการแสดงผลออกบางส่วนของศิลปินมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาความงามในความรุ่งโรยให้มีความเฉพาะตัวมากขึ้น

๓. ปัญหาด้านเทคนิคและวิธีการ

ปัญหาทางด้านเทคนิคในช่วงแรก เนื่องจากข้าพเจ้ายังขาดความชำนาญในการแสดงออกของทัศนธาตุที่เป็นส่วนหลักในเทคนิคของข้าพเจ้า การแสดงออกการเกาะเกี่ยวกันของโครงสร้างเลยยังไม่ตอบสนองแนวความคิดที่สื่อถึงความงามและความรุ่งโรย

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านเทคนิคและวิธีการ

ข้าพเจ้าได้วางแผนในเรื่องระยะเวลา และกระบวนการทำงานอย่างรอบคอบ เนื่องจากเทคนิคการเกาะเกี่ยวกันของโครงสร้างยังไม่สื่อสารตามแนวความคิด ข้าพเจ้าเลยได้ศึกษาเพิ่มด้านการแสดงออกของทัศนธาตุ เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

๔. ปัญหาด้านวัสดุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด ‘ความงามในความรุ่งโรย’ วัสดุที่ข้าพเจ้าเลือกนำมาใช้คือกระดาษ ทำให้ข้าพเจ้าพบปัญหาเรื่องการทดลองหาชนิดของกระดาษที่ต้องตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้า

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัสดุ

จากปัญหาที่กล่าวมา ข้าพเจ้าได้ทำการหาข้อมูลและสังเกตกระดาษแต่ละชนิดเพื่อให้ตรงกับแนวความคิด ความงามในความร่วงโรยมากที่สุด โดยค้นหากระดาษความหมายทางความรู้สึกของกระดาษให้ความรู้สึกถึงความนุ่มนวลละมุนละไมไม่มีความบอบบาง ความงามที่เกิดจากร่องรอยของกาลเวลาเมื่อถูกปล่อยทิ้งไว้ก็จะเสื่อมสภาพ เพราะกระดาษเมื่อโดนน้ำ อากาศ หรือความร้อน ก็จะเสื่อมสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

๕. ปัญหาด้านสถานที่ทำงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงาน สถานที่ในการปฏิบัติงานถือว่ามีความจำเป็นอย่างมาก เพราะพื้นที่ทำงานต้องเหมาะสมกับผลงานและเอื้ออำนวยให้ทำงานได้อย่างราบรื่น เนื่องด้วยมีเหตุปัจจัยที่ต้องทำงานที่บ้านปัญหาในการทำงานชุดนี้คือ อุปกรณ์ในการทำงานที่ไม่เอื้ออำนวยและพื้นที่ทำงานที่แคบ

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสถานที่ทำงาน

วิธีการแก้ไขปัญหาด้านสถานที่ทำงานที่แคบ คือการวางแผนกระบวนการทำงานให้รอบคอบว่าลักษณะของพื้นที่เหมาะสมกับขนาดผลงานการสร้างสรรค์อย่างไร การจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเริ่มงานและคำนึงถึงการเคลื่อนย้ายชิ้นงานให้สะดวกและปลอดภัยที่สุด

สรุป

อาจกล่าวได้ว่าการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาประติมากรรม ๔ ปีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาลัยเพาะช่าง ทำให้ข้าพเจ้าสามารถที่จะนำเสนอผลงานออกมาได้หลายรูปแบบ อีกทั้งการนำเสนอในด้านของการสร้างสรรค์รูปทรงประติมากรรมที่แสดงเนื้อหาในเรื่องของแนวความคิดจินตนาการโดยที่ให้อารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างออกไปตามลักษณะของผลงาน ในรูปแบบที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารด้วยทัศนธาตุ การจัดองค์ประกอบ เทคนิค วัสดุและกระบวนการทำงานที่เป็นสื่อแสดงให้เห็นถึงรูปทรงทางประติมากรรมอันแสดงเนื้อหาตามแนวความคิดอย่างครบถ้วน

เนื้อหาสาระทั้งหมดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ ‘ความงามในความร่วงโรย’ แสดงให้เห็นถึงการค้นคว้าหาข้อสรุปอันเป็นแนวความคิดในการแสดงออกทางด้านศิลปะของข้าพเจ้า อีกทั้งยังให้แง่คิดและมุมมองใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ในระยะเวลาต่อไปผลงานการค้นคว้าเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้พบเห็นจากบุคคลที่ข้าพเจ้ารักผ่านเรื่องราวการใช้ชีวิตประจำวันที่แสนธรรมดา ที่เกิดเป็นมุมมองให้เห็นถึงคุณค่าความงามของชีวิต การที่ข้าพเจ้ามีเวลาได้ใช้ความคิดทบทวนอยู่กับตัวเองและสังเกตสรรพสิ่งรอบข้างที่รายล้อมไปด้วยผู้คนที่มีอายุมากขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงร่วงโรยไปของร่างกายและชีวิต เลยตระหนักได้ถึงความไม่เที่ยงของสังขาร ที่แปรเปลี่ยน ไม่จีรังยั่งยืนและเวลาที่ยังคงล่วงเลยไป เหมือนดอกไม้ที่มีการผลิบานจนกระทั่งแปรเปลี่ยนเป็นร่วงโรยหลุดร่วงออกจากกิ่งไม้ ทำให้ข้าพเจ้าหวนคำนึงถึงคุณค่าความงามของสังขารที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอความงามและความร่วงโรย ด้วยการนำทัศนธาตุที่ได้ศึกษามาใช้เพื่อให้เกิดรูปทรงทางประติมากรรม และแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้า

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นเพียงส่วนประกอบที่แนะนำอย่างกว้างๆ เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการสร้างสรรค์แนวความคิดการทำงานเนื้อหาทางทฤษฎีและการแยกแยะให้เห็นถึงหลักการสร้างสรรค์องค์ประกอบซึ่งข้าพเจ้าหวังว่าผลงานของข้าพเจ้าจะสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกตามจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านศิลปนิพนธ์เล่มนี้ได้จุดประกายให้เห็นถึงความงามของชีวิตผ่านมุมมองที่ข้าพเจ้าสื่อสารออกมาและข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าบางสิ่งบางอย่างในปัญหาที่ข้าพเจ้ายังไม่ค้นพบข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขในข้อบกพร่องนั้นต่อไป และสืบค้นสำรวจความหมายของชีวิตเพื่อการขยายความคิดและแนวทางในการสร้างสรรค์ให้ไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่ดียิ่งขึ้นไป

บรรณานุกรม

ชลุค นิมเสมอ. ๒๕๔๒. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ภคินิจ สรณารักษ์. ๒๕๖๒. **ความงามในความเสื่อมสลาย** (วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต)

บัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. สืบค้นจาก : <https://shorturl.asia/mXaUG>.

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. ๒๕๖๑. **Land art ศิลปะบนผืนโลกความไม่จีรังยั่งยืนในสภาพแวดล้อม**

ทางธรรมชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themomentum.co/land-art/>.

(วันที่ค้นข้อมูล : ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕).

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิน, ผู้แปล. ๒๕๖๓. **wabi-sabi วะบิชะบิ แต่ความไม่สมบูรณ์แบบ**

ของชีวิต. กรุงเทพฯ : ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์.

Art Enigma. ๒๕๕๒. **Vincent van Gogh Paintings, Drawings, Quotes and Biography**.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.vincentvangogh.org>. (วันที่ค้นข้อมูล :

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕).

Baiplu Dejkong. ๒๕๖๒. **วาบิ ซาบิ (Wabi Sabi) ความงามจากความไม่สมบูรณ์ความเรียบ**

ง่ายที่คงอยู่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://wonderfularch.com/wabi-sabi-design/>.

(วันที่ค้นข้อมูล : ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔).

Markus Seward. ๒๕๕๙. **Man Arranges Leaves, Sticks, And Stones To Create**

Magical LandArtworks. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.top๑๓.net/land-artworks-andy-goldsworthy/>.

(วันที่ค้นข้อมูล : ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔).

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นางสาว ปรีญานันท์ บุญเพ็ง
ภูมิลำเนา	๑๗๑/๒ ซอยสุขุมวิทพวงศ๑ ถนนสุขุมวิท เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
วัน เดือน ปี เกิด	๓ ธันวาคม ๒๕๔๒
เบอร์ติดต่อ	๐๖๔๕๔๐๔๘๓๐
การศึกษา	โรงเรียนสามเสนนอก (อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ ๖) โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขต เพาะช่าง (ปริญญาตรี)
สถานะศึกษา	นักศึกษา
สาขา	ประติมากรรม
ปีที่สำเร็จการศึกษา	๒๕๖๔
ทุนการศึกษา	-ทุนจากมูลนิธิทีสโก้ เพื่อการศึกษา ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ -ทุนจากมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ปี ๒๕๖๔ -ทุนวันเกิดเพาะช่าง จากสมาคมศิษย์เก่าเพาะช่าง ปี ๒๕๖๔
ประสบการณ์แสดงผลงาน	-แสดงนิทรรศการทางศิลปะ ‘ดิน เบื้อน หมึก’ ครั้งที่ ๑๓ ตอน ห่าง ไม่ ห่าง ที่หอศิลป์ราชดำเนิน ปี ๒๕๖๔